Наш ДІМ

6
2002

Для тих, хто будує або вже має оселю

Українська мрія – власний дім!

Перспективний спосіб будівництва

А що є у Вашому домашньому барі?

У НАСТУПНОМУ РОЦІ – БУДІВНИЦТВО ТА ОБЛАШТУВАННЯ ОСЕЛЬ. І НЕ ТІЛЬКИ!

Поради для тих, хто купує чи продає квартиру

Хто коли-небудь продавав чи купував нерухомість, пам'ятає свої хвилювання з приводу "Коли і як віддати чи отримати гроші?". І небезпідставно. Отже, деякі поради тих, хто вже хвилювався, тим, хто тільки має купувати чи продавати квартиру.

Якщо взаєморозрахунки здійснюються готівкою ("з рук у руки") під час підписання договору купівлі-продажу найбезпечнішим є розрахунок між сторонами після підписання договору.

У цьому випадку ріелтер повинен передати документи нотаріусу заздалегідь, хоча б за добу. Нотаріус, найчастіше той, з яким ріелтер уклав уже не одну угоду, і вони довіряють один одному, уважно їх вивчає і складає проект договору.

Не в кожного нотаріуса є "нормальний" детектор перевірки грошей, у т.ч. і валюти. Тому необхідно, щоб продавець і покупець разом перевірили гроші у банку. Перевірені гроші можна покласти в пакет, заклеїти його і підписати як продавцю, так і покупцю. Перевірені купюри (у пакеті) залишаються у покупця, який уже з продавцем не розстається. Вони разом ідуть до нотаріуса.

Проект договору вже готовий. Сторони уважно його читають і, у разі необхідності, коригують. Нотаріус вносить зміни в договір і сторони його підписують.

У цьому випадку складається така ситуація. Гроші ще в покупця, а продавець договір уже підписав. Чи небезпечно це для продавця? Ні, не небезпечно. Тому що право власності до покупця ще не перейшло. Адже під час підписання договору купівлі - продажу відбувається обмін: грошей (у покупця) на право власності (у продавця). Не можна володіти одночасно і першим і другим, а можна чимось одним.

Після підписання договору, покупець і продавець проходять в окрему кімнату для розрахунку. Вони можуть розрахуватися прямо в нотаріуса (якщо той дозволить), тому що гроші полічені, перевірені, знаходяться в пакетах (конвертах), які дав продавець (це виключає можливість підсунути "куклу") і відбувається просто передача конвертів (розкритих, звичайно). Після цього нотаріус своїм підписом і печаткою засвідчує договір. У цей момент переходить право власності.

А якщо продавець, одержавши гроші, скаже нотаріусу, що нічого не одержував? Але давайте згадаємо, що нотаріус "свій", тобто "свій" для ріелтора, з яким укладено уже не одну угоду, і вони довіряють один одному. І якщо ріелтор підтвердить, що гроші передані, то нотаріус засвідчує договір, на якому продавець уже розписався, у тому числі й в одержанні грошей.

Якщо розрахунок проводиться до підписання сторонами договору, то в договорі буде зазначено, що продавець одержав від покупця всю суму до підписання договору. У цьому випадку нотаріус при посвідченні договору, усно одержує підтвердження сторін про проведення розрахунку. Це означає, що якщо через деякий час продавець звернеться до суду з позовом про розірвання договору через те, що з ним не розрахувалися, то доказом оплати за майно буде не тільки зміст нотаріального засвідченого договору, але і сам нотаріус, який теж буде давати свідчення в суді (якщо захоче). Його свідчення будуть на користь покупця, оскільки нотаріус може засвідчити, що обидві сторони договору підтвердили факт проведення розрахунків.

Цей спосіб не дуже зручний для покупця і не звільняє його від хвилювань. Адже у присутності нотаріуса розрахунок не відбувається, і нотаріус (нейтральна особа) не бачить (і не хоче бачити) процедуру розрахунку. Слід зазначити, що під час підписання договору купівлі-продажу нотаріус не засвідчує факту передачі грошей. Сторони розраховуються самостійно, у якій завгодно валюті, на свій розсуд і під свою персональну відповідальність.

Що може відбутися? Сторони розрахувалися ще до прибуття до нотаріуса чи у нотаріуса, але в окремій кімнаті. Покупець віддав гроші продавцю, а той ... не пішов підписувати договір (не хоче!) чи стверджує, що з ним розрахувалися не повністю. Виникає момент, коли у продавця "ще є право" власності і "уже є гроші". Відняти в нього гроші? Як? Силою? Сльозами? Невідомо. Можна вимагати, щоб продавець написав розписку про те, що одержав гроші повністю. А якщо продавець не захоче писати розписку? Особливо, коли отримана ним сума надто відрізняється від зазначеної в договорі. Навіть якщо нотаріус "свій" у нього не буде законного приводу не віддати оригінали документів продавцю, якщо той заявить, "що грошей не одержував чи одержав не всю суму". Такої ситуації краще уникнути.

А користуватися доцільно лише послугами ріелторів-професіоналів, які мають гарантувати безпеку своїх клієнтів.

Зміст

Шановні читачі! Сьогодні в Україні і за кордоном дуже багато продається і купується нерухомих об'єктів. Звісно, бувають і невдалі, і некоректні операції. Щоб їх уникнути, спеціалісти пропонують дотримуватись 10-ти правил під час купівлі нерухомості.

1. Не купуйте нерухомість спонтанно, під впливом перших вражень.

2. Підписуйте угоду купівлі-продажу тільки після того, як старанно перевірили всі її пункти.

3. Не давайте можливості тиснути на Вас, а тим більше "заганяти" у глухий кут. Серйозний продавець, як правило, дає час на роздуми під час продажу нерухомості.

4. Будьте обережні із тими сусідами, що надто настирливо радять Вам купити об'єкт. Вони можуть отримувати процент від продажу і бути зацікавленими в здійснені операції.

5. Не соромьтесь запитувати продавця про можливість жити деякий час у будинку до його купівлі. Тоді Ви повніше визначите позитивні і негативні сторони об'єкта.

6. Запитуйте про перспективний план забудови місцевості. Так Ви дізнаєтесь про те, чи планується її забудова малоцінними будівлями або, навіть, щкідливими для проживання.

7. Вимагайте від власника нотаріально завірені документи на нерухомість. Адже можлива наявність "хвостів", тоді Вам не уникнути судових тяжб.

8. З'ясуйте, чи є можливість вигідно здавати будівлю в аренду. Запитайте про це, наприклад, сусідів.

9. Обов'язково самі обирайте юристів і нотариусів для перевірки і підписання угод купівлі-продажу. Якщо їх пропонує продавець, то такі спеціалісти не є нейтральними.

10. Поцікавтесь перспективами розвитку місцевості. Якщо ж купівля здійснюється за кордоном, то - про можливий економічний і політичний розвиток країни. Цей фактор значно впливає на ціну об'єкта.

Шановні читачі! Чекаємо на Ваші об'яви щодо купівлі-продажу нерухомості!

Як будують «приво

Традиційно вигідний

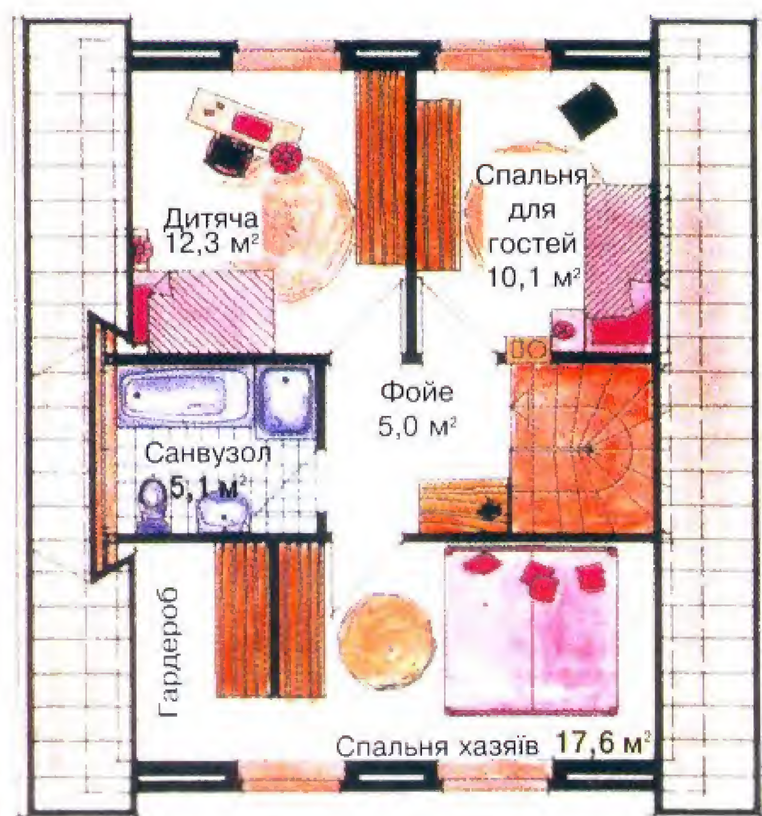
Німецька будівля відрізняється від англосаксонської тим самим, що і бюргер (городянин) - від хазяїна ранчо: найвищою функціональністю, деколи на шкоду буянню уяви. Якщо американський архітектор обов'язково запровадить певний штрих, що ним господар згодом хизуватиметься перед сусідами, то німецький будинок, передусім, є вигідним.

Саме цій якості підпорядковане планування зображеного будинку, що зводиметься на невеличкій земельній ділянці. На першому поверсі увагу привертає найможливіша віддаленість вітальні від кухні.

Перший поверх

Мансардний поверх

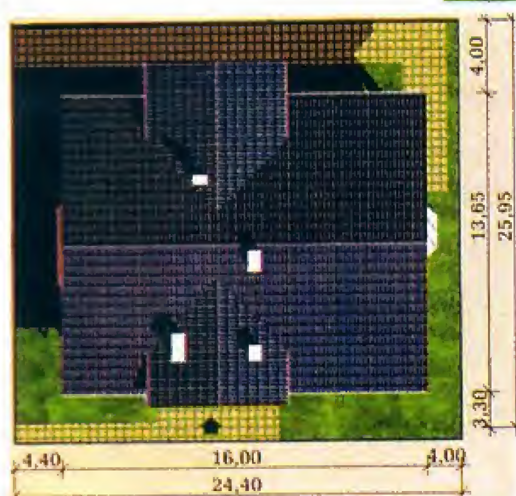
Жоден найсмачніший запах не перешкоджатиме читанню книги або перегляду футбольного матчу. З іншого боку, їдальня рівновіддалена і від кухні, і від вітальні, що досить зручно як господині, так і зголоднілим домочадцям. Вітальня разом з їдальнею займають більш як половину площі першого поверху, що, певна річ, сприяє комфортному дозвіллю і завдяки чому будинок видається набагато більшим, аніж насправді.

Такий самий принцип дизайнери використали й на другому поверсі: замість популярних нині двох ванних кімнат будинок має один просторий санвузол з усіма зручностями, а за рахунок вивільненої площі збільшено спальню господарів. Мансардна врізка в дах дозволила не тільки розширити площу ванної кімнати, а й вирішити проблему природного освітлення цього приміщення.

Якщо спрбувати звести докупи конструкторські винайдення, втілені в даному проекті, то навіть для нефахівця буде очевидною одна особливість - те, що знадвору здається одноповерховим котеджем з горищем для старого мотлоху, насправді є двоповерховим особняком, здатним задовольнити найвимогливіший смак.

Будинок розрахований на одну сім'ю, одноповерховий з корисним мансардним поверхом, без підвалу. Має можливості внесення змін планування, а також змін у технології будівництва. Проект потребує мінімальної площі забудови 640 м².

Загальна площа – 250,1 м²
Корисна площа – 240,3 м²
Площа забудови – 175,5 м²

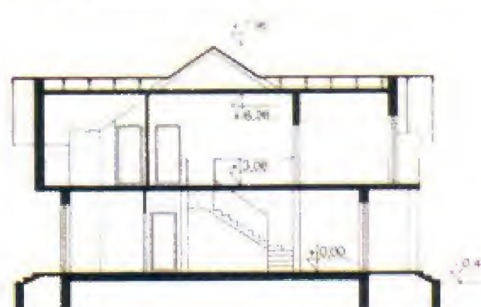
Зовнішні стіни: панелі 36 см; силікатні блоки 24 см; вата мінеральна 12 см
Внутрішні стіни: силікатні блоки 24 см; плити гіпсові 8 см
Сходи: залізобетонні
Конструкція даху: дерев'яна

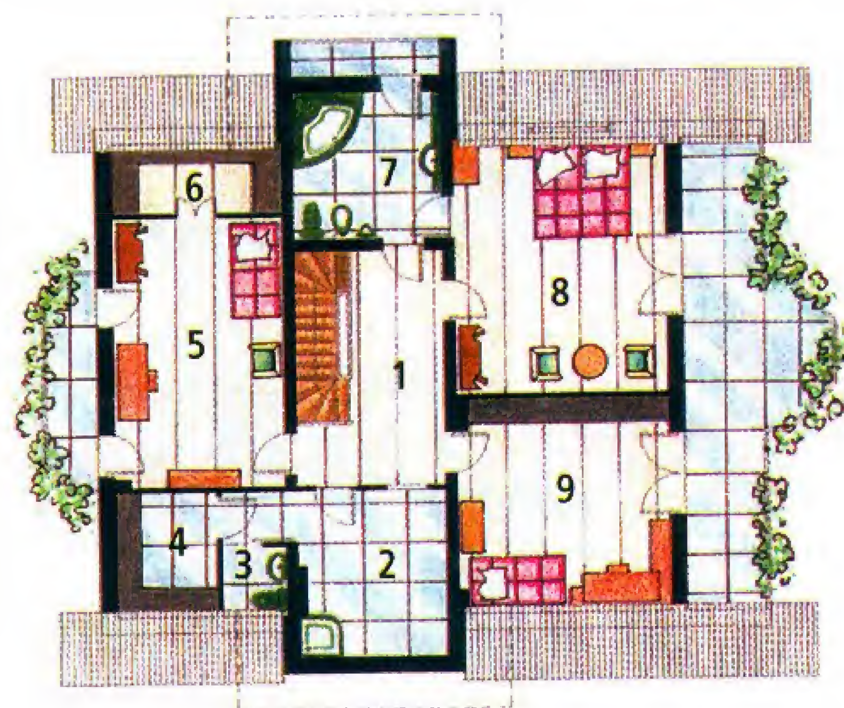
Перший поверх, м²: загальна площа – 122,7;

1.Передпокій – 4,8;
2.Гардеробна – 3,8;
3.Хол + коридор – 29,5;
4.Санвузол – 4,1;
5.Кабінет – 19,3;
6.Вітальня + їдальня – 44,1;
7.Кухня – 13,1;
8.Комора – 4,0;
9.Господарські приміщення – 9,8.

Мансардний поверх, м²: загальна площа – 117,6;

1.Хол – 12,9;
2.Фітнес – 12,5;
3.Туалет – 2,2;
4.Сауна – 6,0;
5.Спальня – 21,6;
6.Гардеробна – 5,5;
7.Ванна – 10,8;
8.Спальня – 24,4;
9.Спальня – 21,7.

"Теплий" будинок

(Продовження. Початок у №5'2002)

Над спальнями першого поверху в перекритті влаштовують звукоізоляцію. Для цього з боків балок прибивають черепні бруски перетином 40х40 мм, по них установлюють дощатий настил товщиною 25...30 мм, застеляють його поліетиленовою плівкою і засипають сухим піском шаром 60 мм. Поверх балок із невеликим провисом укладають звукоізоляційну склотканину і настилають підлогу.

Перекриття мансардного поверху - також дощате. Несучим елементом є затягування кроквяної системи з двох дощок перерізом 50х150(h) мм із кроком 750 мм. Знизу кріплять пароізоляцію і підшивають чисту стелю. Зверху, між дошками, щільно одна до одної укладають у три шари плити утеплювача, щоб верхні плити перекривали стики нижніх. Зверху по теплоізоляції і балкам настилають плівку типу "Тайвек" із напуском 250...200 мм і встановлюють ходові дошки.

Підлоги в основних житлових приміщеннях - із шпунтованих дощок товщиною 40...50 мм, у санітарних вузлах, басейні і більярдній - керамічні, у гаражі й у коморах - цементні. На дерев'яну підлогу в спальнях і на галереї можна настелити ковролін.

Дах (рис. 8) - напіввальмовий, двосхилий. З боку головного входу по осі "1" врізана вальма даху вхідного тамбура, позаду по осі "4" - дах двохсвітного вікна вітальні.

Каркас даху складається з крокв (дошки перерізом 60х200 мм) із кроком 750 мм і затягувань (дві дошки перетином 50х150 мм), що служать несучими балками перекриття мансарди. Нижні кінці крокв врізають у балки перекриття першого поверху, верхні з'єднують накладками з двох сторін. Крокви з боків великого віконного прорізу для посилення виконані спареними, а між ними встановлена балка-перемичка.

Покрівля. До початку пристрою покрівлі в похилій частині стелі мансарди бажано укласти утеплювач. Для цього знизу до крокв степлерними скобами кріплять пароізоляційну плівку. Потім підшивають стругану шпунтовану дошку (вагонку). Оцинковані цвяхи, якими кріплять вагонку, забивають у паз. Зверху, у порожнини, що утворилися, між стропилами, щільно укладають плити утеплювача у три шари так, щоб кожен шов між плитами нижнього шару перекривався плитами верхнього шару.

Поверх крокв, уздовж карнизного звису, укладають гідроізоляційну плівку з напуском 100 мм. Застосування якісніших, так званих "дихаючих" мембран типу "Дифороль", "Ютавей" тощо дозволяє уникнути нижнього вентиляційного зазору і використовувати крокви висотою 150 мм. Але такі гідроізоляційні плівки дорожчі. На практиці все частіше використовують як надійніші неперфоровані плівки, наприклад, "Ютафол Н110 Стандарт" із улаштуванням нижнього вентиляційного зазору. При цьому застосовують крокви висотою 200 мм.

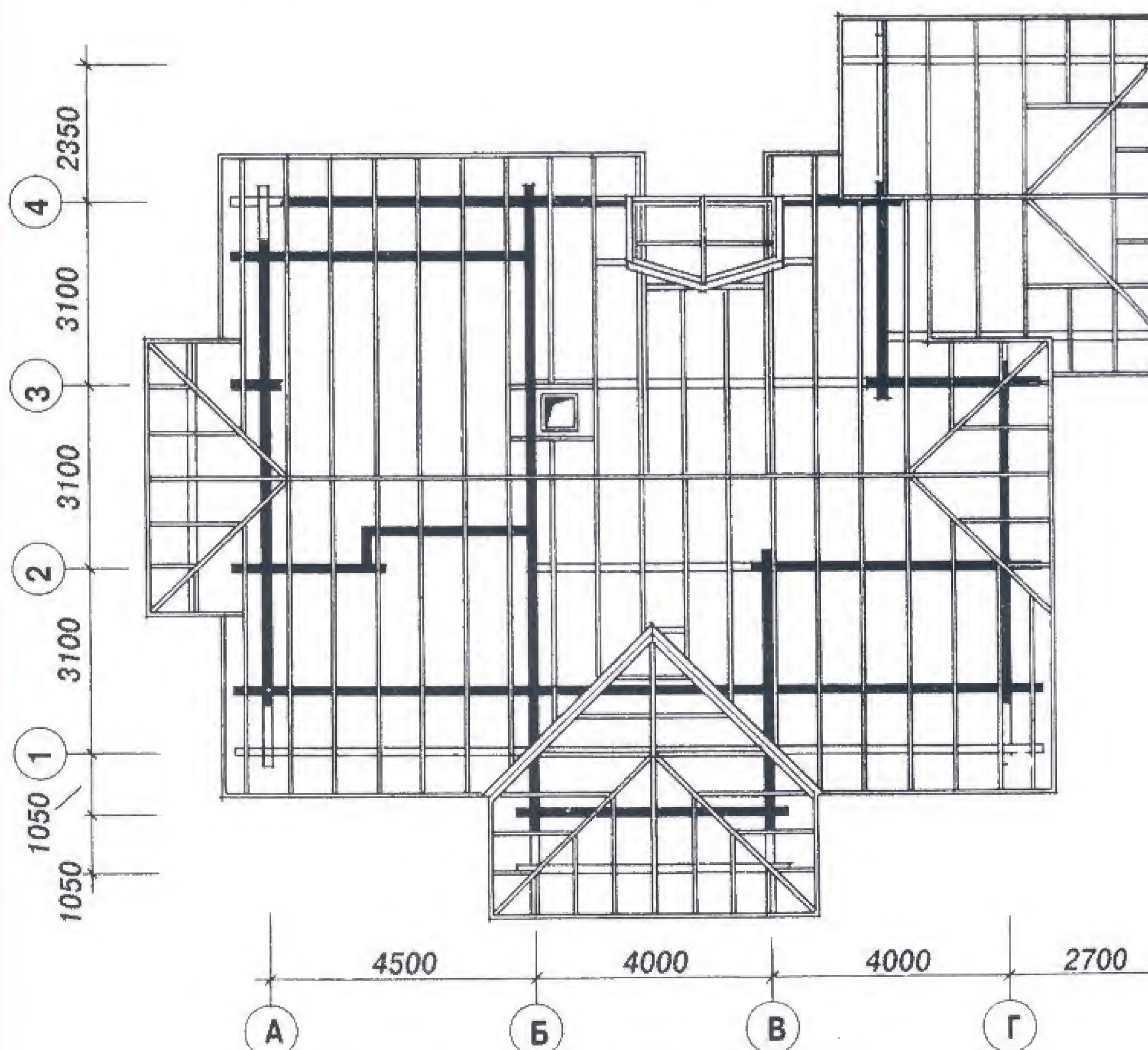

Рис.8. Будівельна система даху

Плівку кріплять степлерними скобами з провисанням 20 мм для вільного відведення конденсату. Уздовж кроків (поверх плівки) оцинкованими цвяхами прибивають контробрешітку з брусків перерізом 40(h)x50 мм. Поблизу конька по верху брусків роблять по кілька пропилів перерізом 20(h)x30 мм для сполучення вентиляційних просторів.

Потім приступають до облаштування самої покрівлі (рис. 9). У даному випадку це "м'яка" покрівля, що набирається з однакових елементів, які іноді називають гнучкою черепицею. Таку покрівлю відрізняють довговічність, герметичність і прекрасний дизайн. Виготовлення її дає мінімум відходів, покрівля має незначну вагу і відмінні шумопоглинаючі властивості. Безліч фірм ("Тегола", "Ікопал", "Ондулін", "Катепал" та ін.) виготовляють таку покрівлю. В умовах України добре зарекомендувало себе гумово-бітумне покриття "Катепал". Основою для бітумної черепиці покрівлі "Катепал" служить міцне склополотно, по обидва боки вкрите якісним бітумом. Маючи нульове водопоглинання, ці матеріали виключають корозію й гниття. Нижня поверхня склополотна вкрита самоклеючим шаром гумобітуму, що полегшує процес монтажу і забезпечує герметичність покрівлі, верхня - шаром гранул міцних натуральних мінералів, які створюють винятково високі захисні якості.

Крім того, шорсткувата поверхня покрівлі "Катепал" запобігає лавинному сходу снігу з даху. Природне походження цього покриття створює багату палітру відтінків, властивих природним мінералам. Покрівля прекрасно гармонує з навколишнім ландшафтом.

Основу під покрівлю виконують у виді суцільного настилу зі шпунтованих дощок товщиною 20 мм чи зі стійкої проти дії вологи фанери товщиною 15 мм. У карнизних частинах покрівлі варто змонтувати кронштейни для кріплення водостічних жолобів.

На коньках, розжолобках, в торцьових частинах і на карнизних звисах укладають зміцнювальний підкладковий шар із покрівельного килима типу "Катепал" K-EL 50/2200.

На даху веранди підкладковий шар настилають по всій площі знизу догори з напуском 100 мм. Шви герметизують клеєм "Катепал" і фіксують цвяхами з інтервалом 200 мм. На карнизні звиси і на торцьові частини покрівлі зверху підкладкового шару укладають карнизні елементи з металопластика (так званий "капельник") із напуском 50 мм і прибивають покрівельними цвяхами зигзагоподібно з інтервалом 100 мм, а в місцях стику - через 30 мм крізь обидва елементи (див. рис. 9, *а*).

Далі монтують карнизні плитки розміром 250x1000 мм без нахльосту, попередньо видаливши з них захисну плівку. Прибивають їх на відстані 30...50мм від верхнього краю з інтервалом між цвяхами 200 мм. У розжолобки, на підкладковий шар, укладають смугу "Пінтарі" шириною 700 мм відповідного кольору, приклеюють краї клеєм "Катепал" на ширину 100 мм і фіксують їх цвяхами (див. рис. 9, *б*).

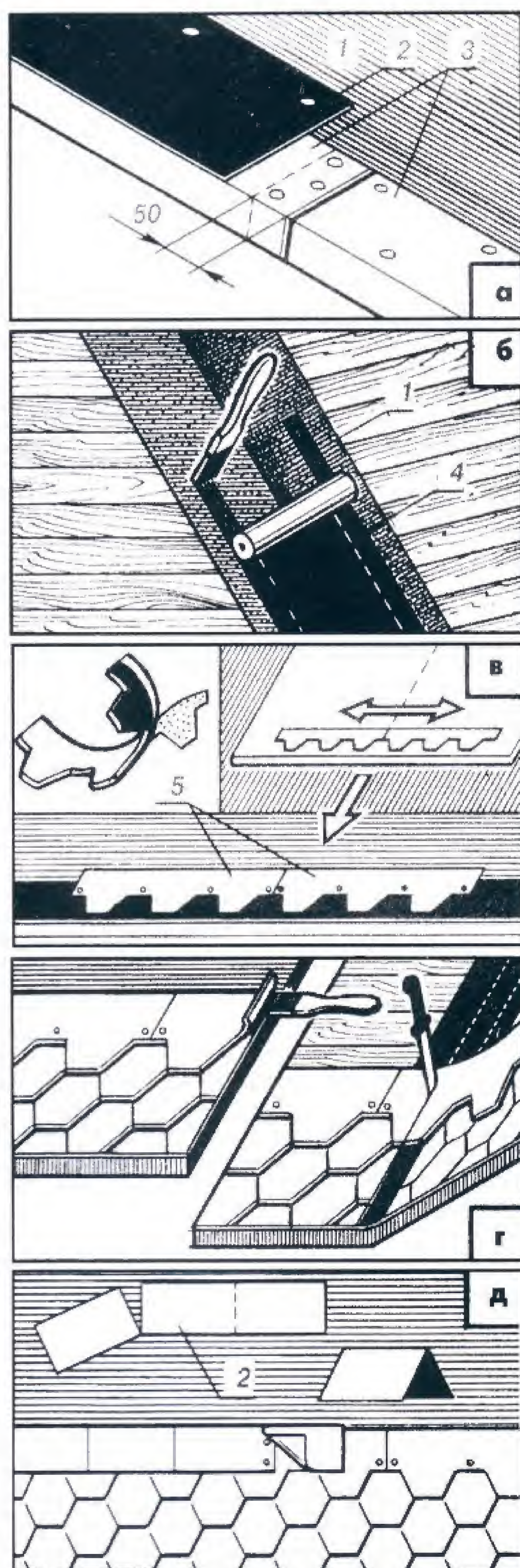

Рис. 9. Облаштування покрівлі: *а...д* - етапи виготовлення покрівлі; 1 - зміцнювальний підкладковий шар "Катепал" K-EL50/2200; 2 - карнизна плитка; 3 - капельник; 4 - смуга "Пінтарі"; 5 - покрівельна плитка "Катепал"

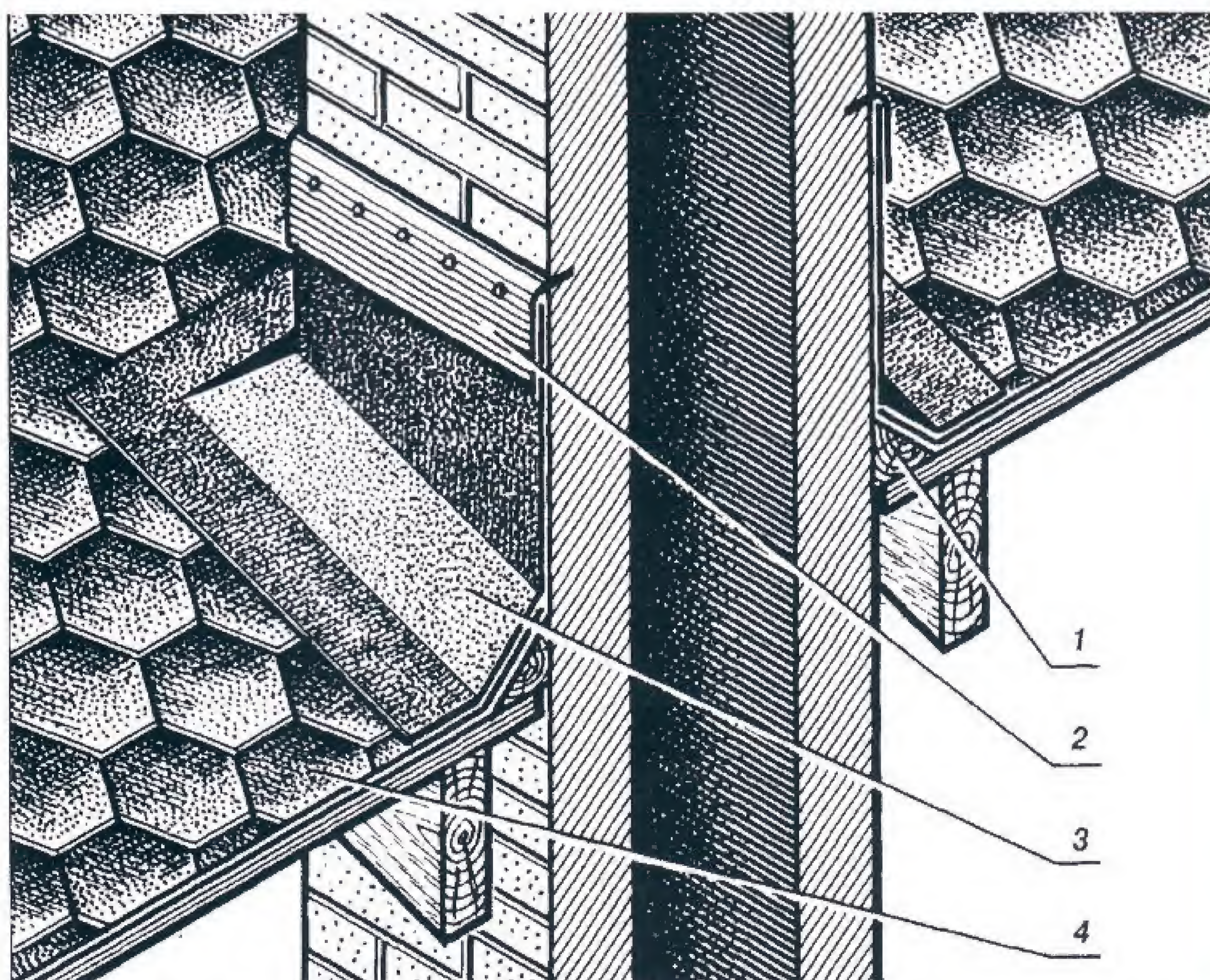

Рис. 10. Теплоізоляція труби: 1 - дерев'яна рейка; 2 - металевий фартух; 3 - смуга "Пінтарі"; 4 -покрівельна плитка "Катепал"

(Продовження на стор.9)

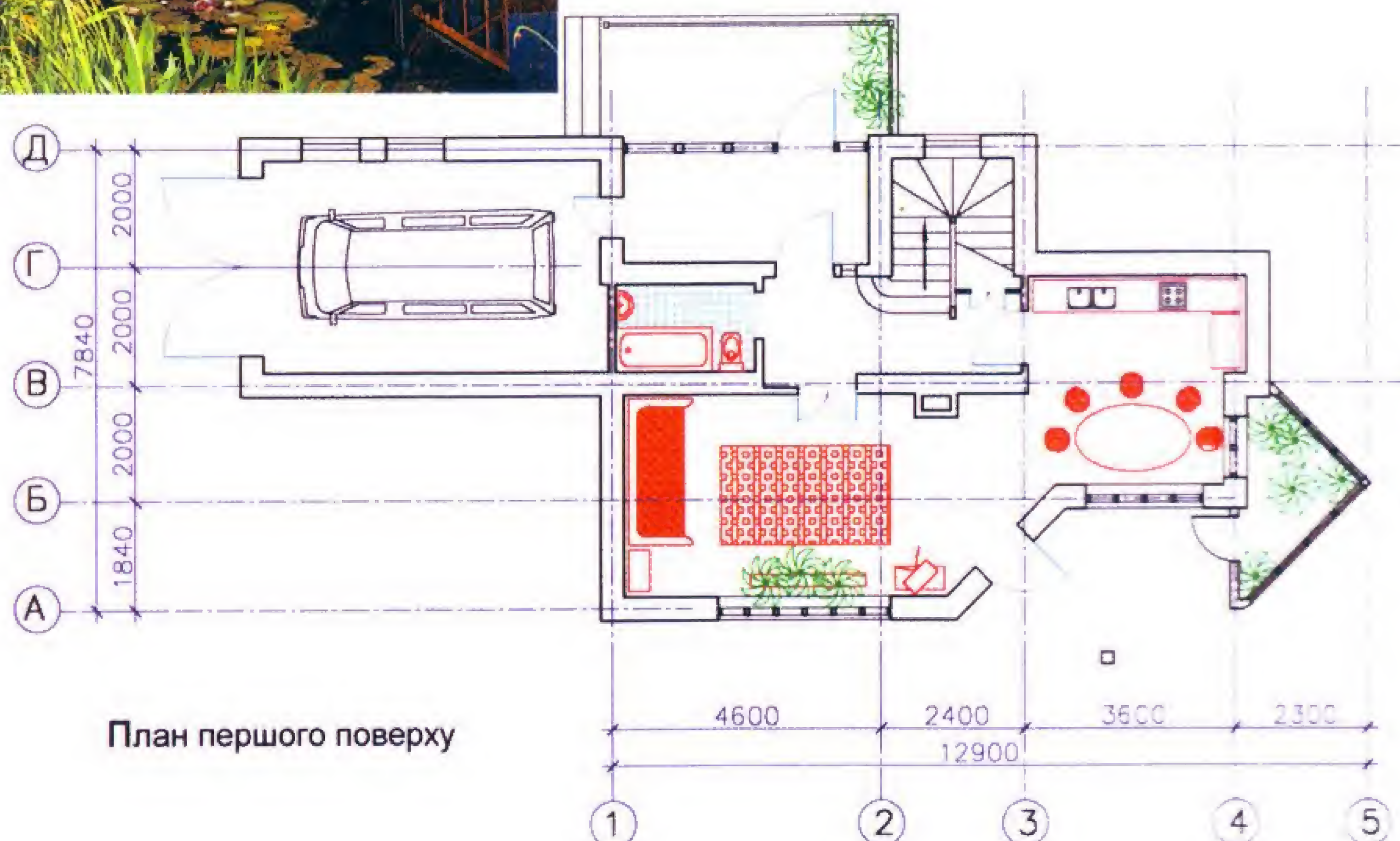

БУДИНОК З ЛАНДШАФТНИМ САДОМ

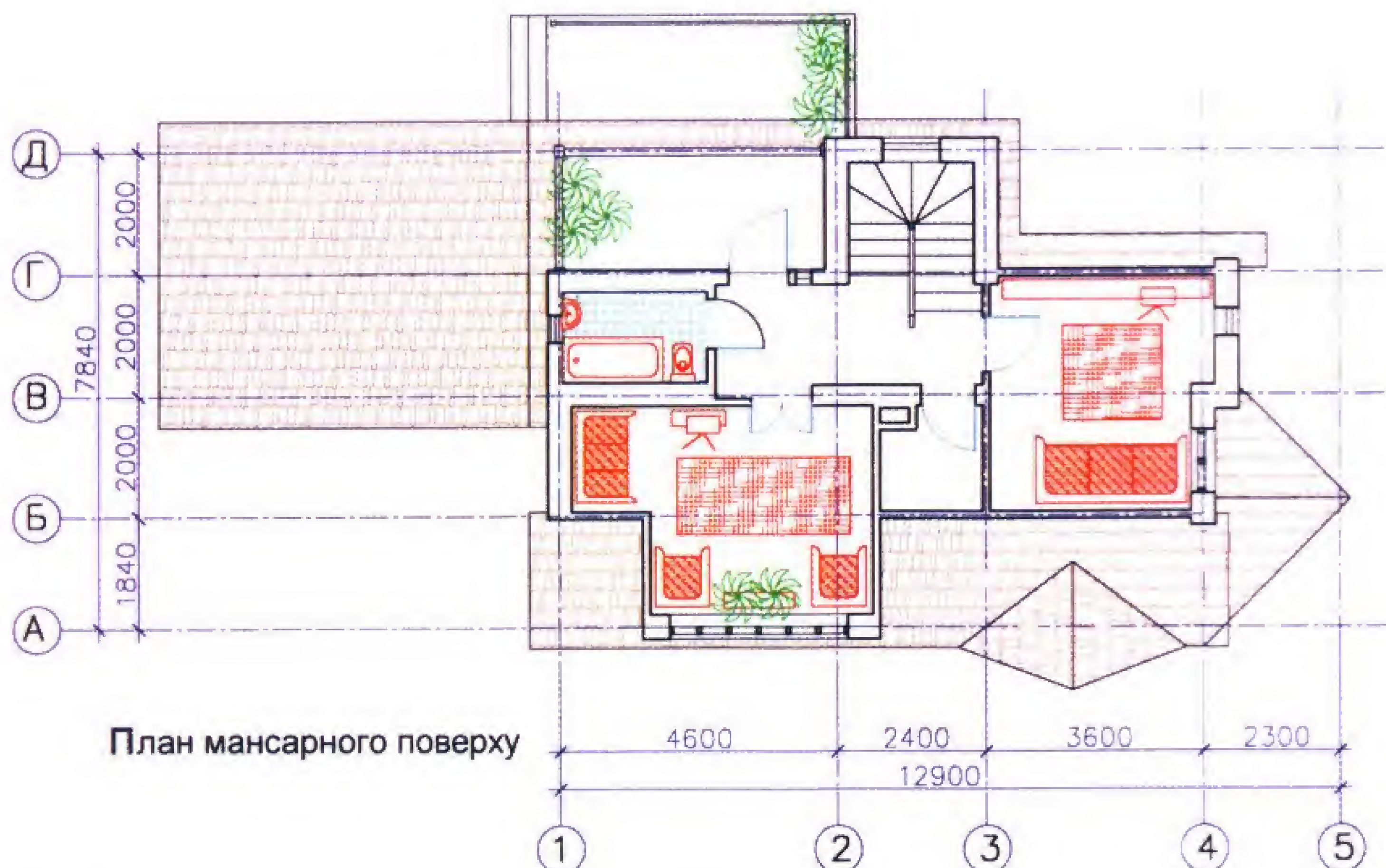
Представлений будинок з мансардою розташовано на мальовничій місцевості з рельєфом, що знижується і закінчується штучним озером. Фото дворового фасаду надає глядачеві рідку можливість побачити будинок не з головного входу, а з господарського, більш інтимного. Вихід на ділянку знаходиться у просторі великої кімнати, але поруч з кухнею-їдальнею. Затишна тераса, що утворюється між оранжереєю і поворотом стіни надає можливість господарям розширити площу літнього використання будинку.

Перший поверх - зона спілкування. Простора кухня-їдальня має безпосередній зв'язок з загальною кімнатою і з літньою терасою. Вхід з вулиці розташований з протилежного боку через веранду, яка водночас виконує роль тамбура. З веранди передбачено вхід до гаража.

На другому поверсі знаходяться дві спальні, санвузол, невеличка гардеробна і досить великий балкон, що розташований над верандою.

План першого поверху

План мансарного поверху

Площі приміщень:

1 поверх, м²:
Загальна кімната - 23;
Кухня-столова - 11;
Веранда - 7;
Оранжерея - 4;
Гараж - 21.

2 поверх, м²:
Перша спальня - 14.2;
Друга спальня - 12.

Загальна площа будинку (без гаража) - 90.5 м².
Житлова площа - 60 м²
Площа літніх приміщень - 18 м²
Площа забудови - 116 м².

Кандидат архітектури **Зиміна С.Б.**

(Початок на стор.6)

Покрівельну плитку "Катепал" починають укладати від середини карнизного звису до торців. Щоб колір покрівлі був рівномірним по всій поверхні схилу, плитку використовують упереміж із декількох упаковок. Перший ряд плиток укладають так, щоб нижні крайки розташовувалися на 30...50 мм вище нижнього краю карнизних плиток, а їх виступаючі частини закривали стики карнизних. Плитки приклеюють і прибивають кожну чотирма цвяхами трохи вище ліній паза (див. рис. 9, *в*). Наступні ряди монтують так, щоб кінці язичків плиток були на одному рівні з вирізами плиток попереднього ряду.

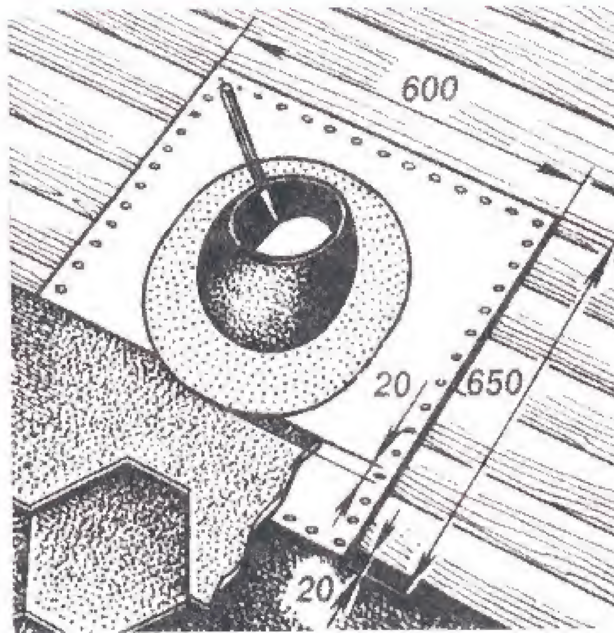
На торцях покрівлі плитку обрізають по краях і проклеюють клеєм "Катепал" на ширину 100 мм. У розжолобках плитку обрізають так, щоб на дні розжолобка залишилася відкритою смуга "Пінтарі" шириною 150 мм. Уздовж лінії відрізу краї плиток проклеюють на ширину 100 мм.

При різанні плиток (див. рис. 9, *г*) під них підкладають дошку чи фанеру, щоб не пошкодити нижній шар покрівельного килима. Для одержання рівних швів попередньо виконують розмітку (відбивають шнуром, натертим крейдою).

Монтаж конька виконують коньковою плиткою, що утвориться в результаті розрізування карнизної плитки на три частини (розміром 250x330 мм) по місцях перфорації. Плитку приклеюють на конька. Один бік прибивають чотирма цвяхами так, щоб капелюшки цвяхів опинилися під наступною плиткою, що накладається з напуском 50 мм (див. рис. 9, *д*).

Димові й інші труби (рис. 10), які будуть нагріватися, необхідно теплоізолювати. При монтажі плитки біля комина в місці прилягання його до покрівлі по периметру прибивають трикутну (у перерізі) рейку. Покрівельну плитку заводять на неї і приклеюють. Потім по периметру трубу обклеюють смугою "Пінтарі" так, щоб зверху труба була закрита на 300 мм, а на схил смуга "Пінтарі" заходила на 200 мм. Шви герметизують, а місця прилягання закривають металевим фартухом. У місці прилягання димової й іншої труб до вертикальної стіни виконують аналогічну роботу.

Покрівельну плитку "Катепал", якщо її монтують при температурі повітря нижче +5 С, зберігають у теплому приміщенні.

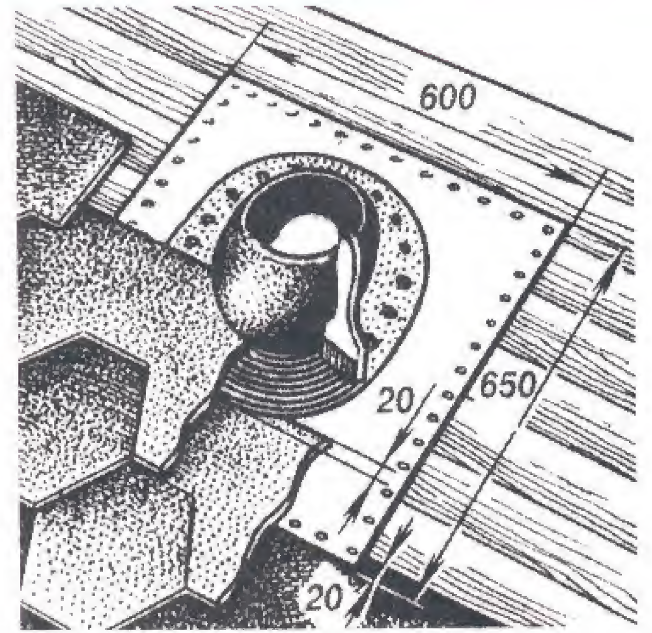
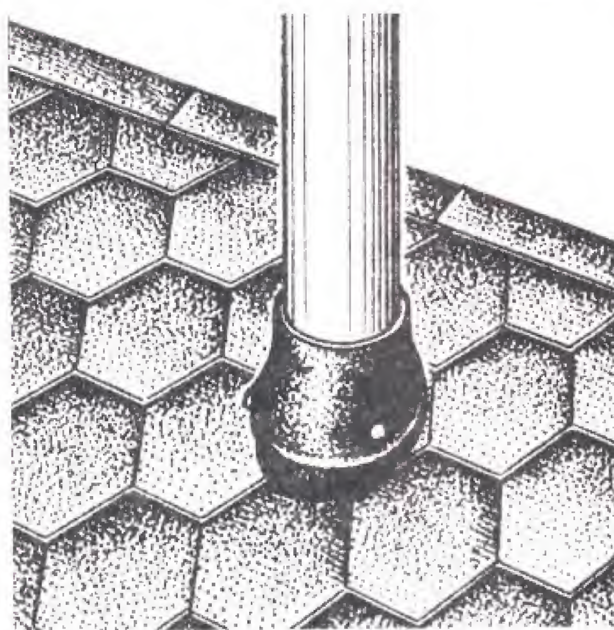

Рис. 11. Встановлення вентиляційних виходів

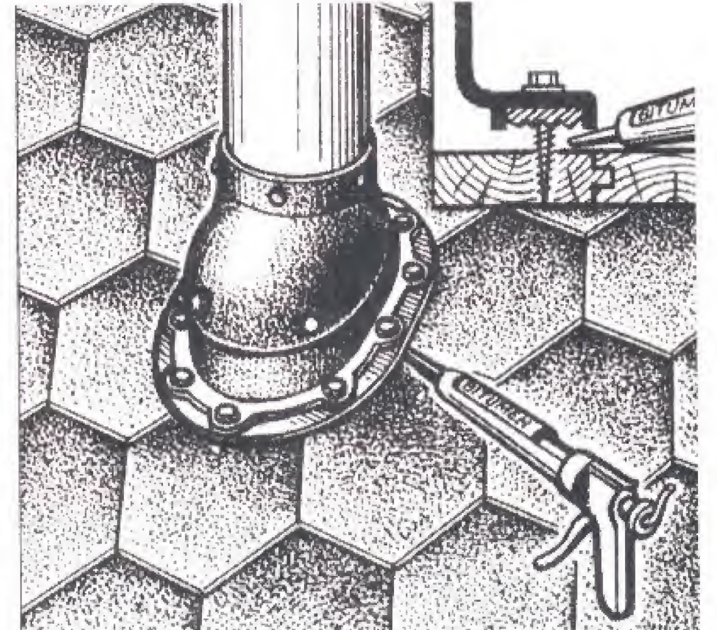

Рис. 12. . Встановлення прохідного елемента

При встановленні вентиляційних каналів і антен (рис. 11) використовують спеціальні прохідні елементи, наприклад, "Хуона" чи "Класик" із серії покрівельних аксесуарів "Вільне" для м'якої покрівлі.

Прохідний елемент "Хуона" встановлюють на стадії монтажу покрівлі. Для цього на дощатій основі закріплюють цвяхами відрізок підкладкового матеріалу розміром 600x650 мм. На нього встановлюють прохідний елемент. Для цього спочатку окреслюють місце встановлення по внутрішньому контуру елемента, потім вирізають отвір для нього в основі покрівлі і прикріплюють елемент до основи цвяхами по периметру фланця. Фланець промащують бітумним клеєм і далі продовжують монтаж покрівельної плитки "Катепал". Вентиляційні, антенні й інші виходи кріплять до цього прохідного елемента шурупами, що входять у комплект.

Прохідний елемент "Класик" встановлюють на готову покрівлю (рис. 12). Для цього в потрібному місці встановлюють прохідний елемент, окреслюють місце його встановлення по внутрішньому контуру і вирізають отвір в основі покрівлі. Фланець прохідного елемента промащують силіконом із нижнього боку і прикріплюють до основи покрівлі шурупами.

Прохідні елементи виготовлені з матеріалів, стійких проти корозії. Їх встановлюють вертикально на покрівлях із будь-яким нахилом. Внутрішня металева труба елемента має діаметр 125 (чи 160 мм). Зовнішній пластиковий корпус має діаметр 160 (225) мм, стандартна висота виходів - відповідно 500 і 700 мм. Зазор між металевою трубою і пластмасовим корпусом заповнюють пінополіуретаном для запобігання утворенню конденсату.

Для вентиляції каналізаційних систем використовують вентиляційні виходи "Вільне" із внутрішнім діаметром 110 мм і теплоізоляцією. Оснащувати ці виходи ковпаками не рекомендується. Вентиляційний вихід з'єднують із каналізаційним стояком гофрованою трубою з перехідним кільцем 75/110 мм. Стандартна висота - 300 і 500 мм. Якщо відстань до конька покрівлі більша одного метра - необхідно влаштувати систему снігозатримання.

Житлові будинки з дерев'яних рамних конструкцій - перспективний спосіб будівництва

На запитання наших читачів відповідає директор підприємства "Збірні будинки" Грищенко О.О.

Деревина є будівельним матеріалом, запаси якого можуть "нескінченно" поповнюватися за рахунок росту дерев, матеріалом із найнижчим, порівняно з іншими будматеріалами, рівнем витрат енергії на його виробництво й обробку. Запаси більшості будматеріалів обмежені, їхнє виробництво пов'язане зі значними витратами корисних копалин й енергоносіїв. Тому застосування деревини як будівельного матеріалу варто підтримувати й заохочувати.

Дерев'яний будинок є результатом реалізації єдиної системи будівництва, що поєднує в собі наступні позитивні моменти:

1 - будівництво ведеться дешевшими, ніж традиційні, методами;

2 - значна частина робіт може виконуватися власними силами;

3 - можливе застосування будматеріалів, що не вимагають великих витрат енергії;

4 - сільському населенню надається значний шанс розширити сферу діяльності і виступити в ролі постачальника будівельних і ізоляційних матеріалів;

5 - значно скорочуються шляхи доставки будматеріалу до місця забудови, тому що дерева в селі ростуть майже всюди;

6 - віддається данина прагненню до проживання в здорових умовах;

7 - ліквідація старих будівель не завдає шкоди навколишньому середовищу;

8 - завдяки високим теплоізоляційним властивостям зовнішньої обшивки витрати теплової енергії на обігрівання помешкання значно нижчі, ніж у будинках традиційного виконання.

Усі ці переваги сприяють також ослабленню парникового ефекту. У міру того, як будуть наближатися до кінця запаси невідновних видів сировини, будівництво з дерев'яних конструкцій стане хоча і не єдиною, але нагальною потребою.

Коли у нас говорять про будівництво, відразу виникає уявлення про спорудження будинку з каменю чи цільної деревини. Скоріше за все треба відмовлятися від старих звичних методів, оскільки інакше в майбутньому люди із середнім достатком зможуть лише мріяти про власний будинок.

Оптимізація планування, уявна підготовка до будівництва

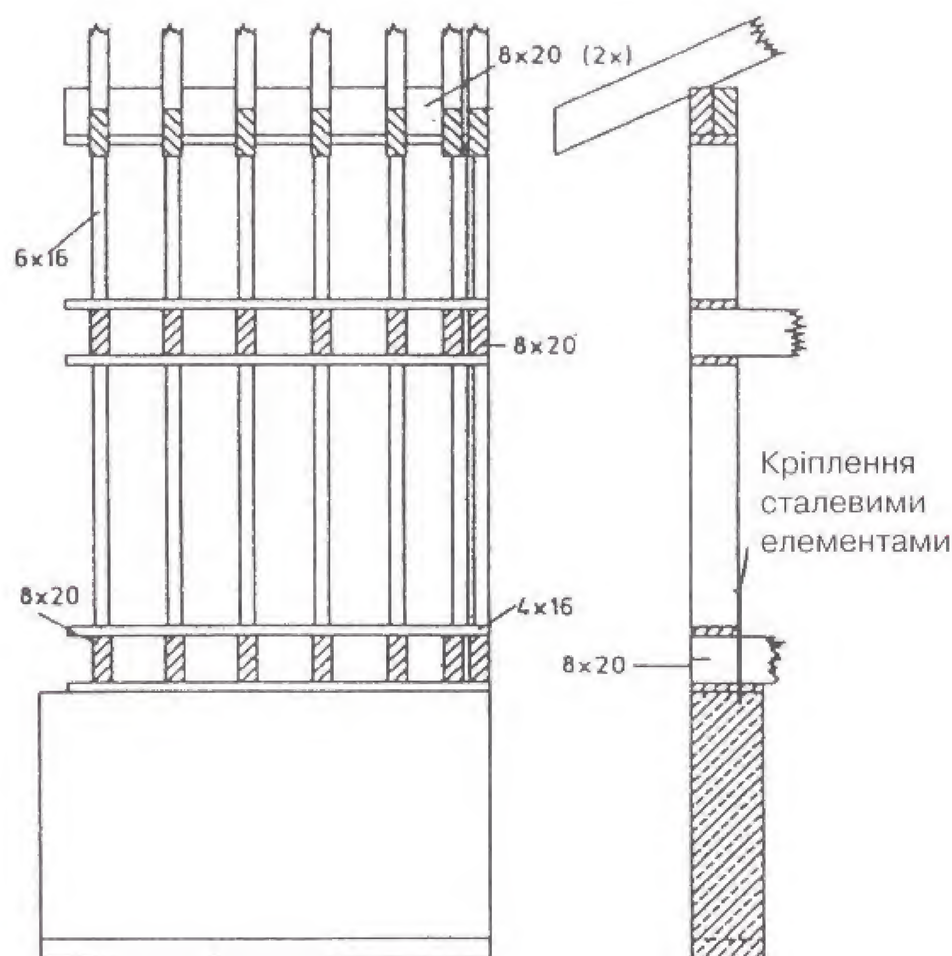

Рис. 1. Вид збоку і поздовжній розріз стіни

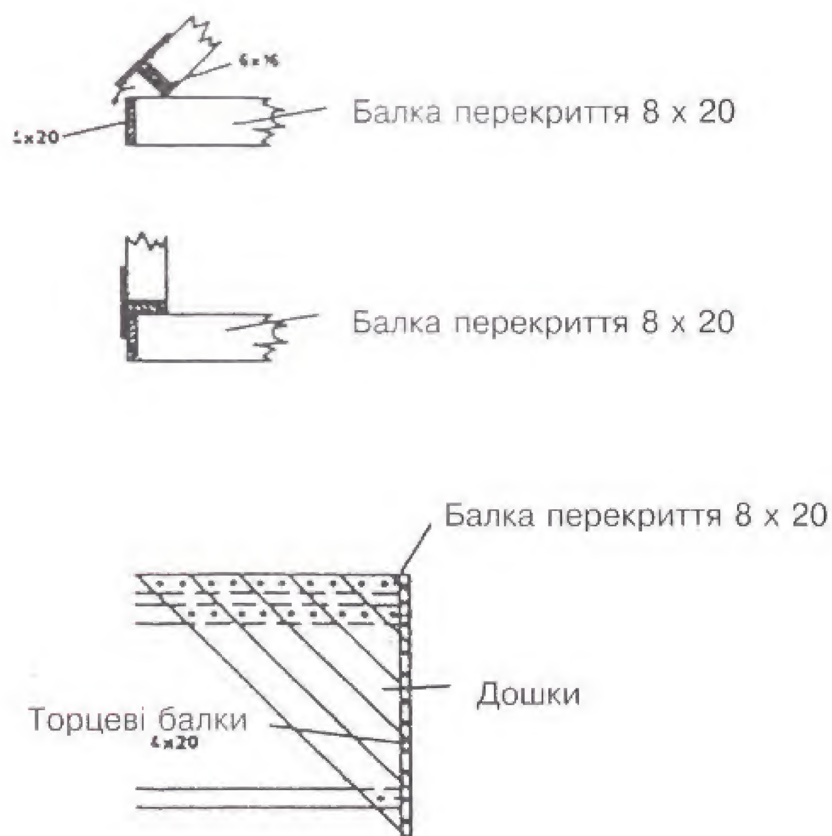

Рис. 2. Встановлення і кріплення стінного елемента

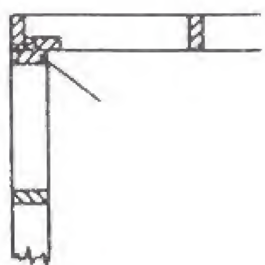

Рис. 3. З'єднання бічної і фронтонної стіни

є однією з найважливіших фаз придбання власного будинку, причому прийняття правильних рішень дозволяє заощадити істотні суми. Залучити архітектора до багатомісячного проектування одного єдиного будинку було б занадто дорогим задоволенням. Якщо ж цей проект використовувати для будівництва декількох сотень будинків, варто попрацювати над таким проектом і довше.

Не можна не враховувати того, що завдяки ефективності методу будівництва з дерев'яних опор витрати на будівництво можуть бути знижені приблизно на 20%, в основному за рахунок скорочення тривалості робіт. Будівництво з дерев'яних опор дає забудовникам, які бажають у своєму будинку зробити що-небудь власними руками, набагато більше можливостей, ніж будівництво з традиційних конструкцій. Непрофесіоналу набагато легше працювати молотком і цвяхами, чим кельнею і штукатурною теркою.

Ще один важливий фактор зниження витрат полягає у серійності забудови. При одночасному будівництві, наприклад 30 будинків на одній території, можна знизити витрати на будівництво ще приблизно на 20-30%, причому споруджувані будинки не будуть однаковими. При цьому менш гострою буде проблема погіршення якості життя людей, які проживають поруч із будівельним майданчиком.

Найважливіші дерев'яні конструкції

Розрізняють три типи будівель: блокові, каркасні й рамні.

1. Блокова будівля - дуже давній вид конструкції. Багато людей вважають його єдиним видом дерев'яної конструкції. Можливість власної трудової участі у спорудженні блокової дерев'яної будівлі обмежена. Дерев'яна стіна товщиною 16 см має той же коефіцієнт теплоізоляції, що й цегельна стіна товщиною 36 см, однак, з огляду на сучасні вимоги до економії енергії, цього недостатньо. У зв'язку з усушкою в дереві можуть виникати усадочні тріщини.

2. Дерев'яні каркасні чи фахверкові будівлі схожі на рамні дерев'яні конструкції. Основна різниця полягає в тому, що дерев'яні елементи товщі і відстань між ними більша. Порівняно з рамними дерев'яними конструкціями їхнє з'єднання вимагає більших зусиль, що збільшує вартість будівництва. Можливість власної трудової участі у створенні цієї конструкції обмежена. Через значний поперечний профіль необхідно використовувати товщі колоди.

3. Рамна дерев'яна конструкція не є нововведенням. Після винаходу лісопильного верстата і залізних нагелів, цей тип будівлі давно знайшов широке поширення в Скандинавії, Англії, Канаді, США й Австралії. У сільській місцевості Північної Америки 95 відсотків будинків побудовано за цією технологією, оскільки саме вона є найоптимальнішою.

Довговічність усіх трьох типів будівель однакова і не поступається довговічності кам'яної будівлі. Останнім часом, у зв'язку з необхідністю поліпшити теплоізоляцію будинків і знизити витрати на будівництво, дерев'яні рамні конструкції застосовуються для будівництва все частіше.

Згадаємо стару народну мудрість: *"Хочеш бути здоровий - живи в дерев'яному будинку"* чи *"Спочатку переберися в дерев'яний будинок, а вже потім іди до лікаря"*. І справді, наші чотири стіни - це як би наша "третя шкіра", вони істотно впливають на здоров'я людини.

Стандартизовані дерев'яні елементи як основа конструкції

Перекриття й стіни такої конструкції можна порівняти з рамами для картин. Рама з чотирьох планок сама по собі хитка. Лише лист скла чи фанерна плита, закріплені в ній, надають їй жорсткості. Жорсткість дерев'яних рамних конструкцій досягається за рахунок косої обшивки чи з'єднання з панельними плитами.

Відстань між растровими балками становить 62,5 см для панелей шириною 1,25 чи 2,5 м, щоб стик завжди приходився на одну з растрових балок. Будівництво ведеться поповерхово. Висота усіх вертикально встановлюваних балок не перевищує висоти приміщень майбутнього будинку.

Розміри растрових балок для несучих стін становлять 6x6 см. При

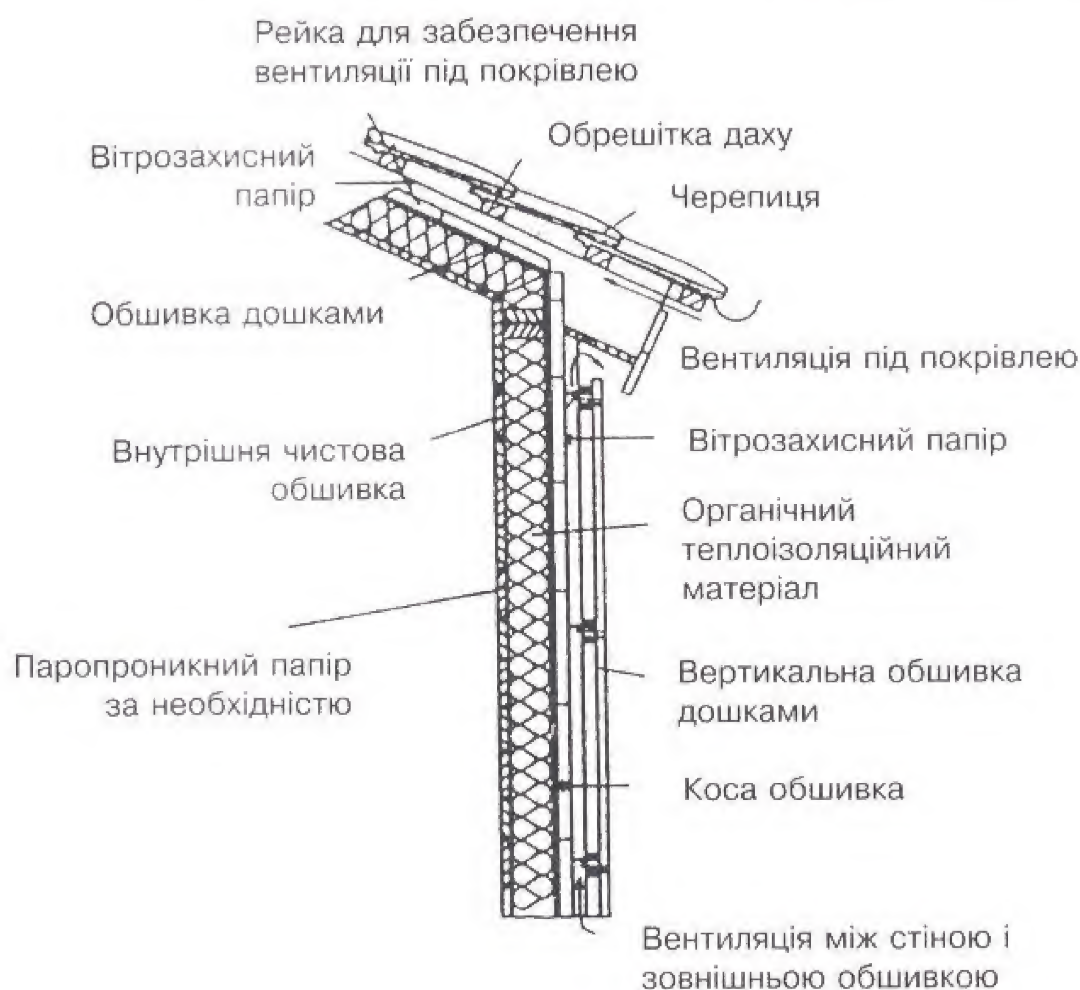

Рис. 4. Приклад виготовлення покрівлі і стіни з обшивкою дошками

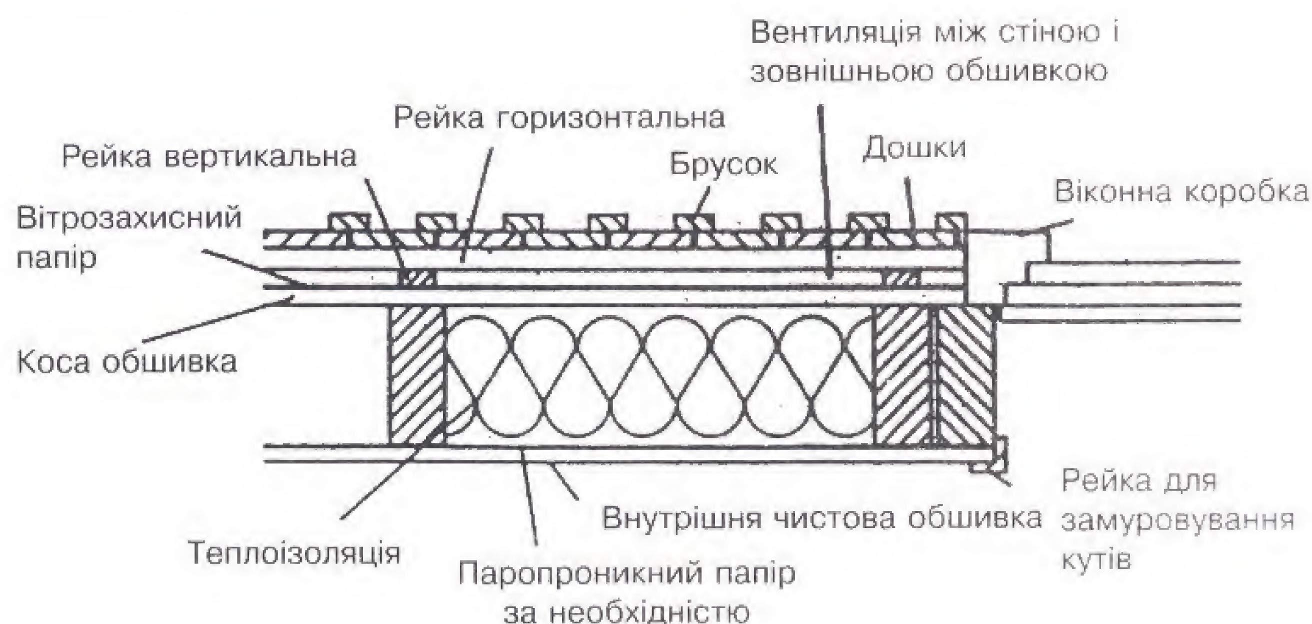

Рис. 5. Поперечний розріз через зовнішню стіну з віконною коробкою

цьому як для вертикальних, так і для горизонтальних балок стіни застосовується брус однакового розміру. Для стін-перегородок без несучої функції достатньо бруса з поперечним перерізом 6x8 чи 6x6 см, що дозволяє збільшити корисну площу приміщень.

Балки для проміжних перекриттів і кроков мають переріз 8 x 20 см. При значній ширині прольоту може використовуватися брус перерізом 8 x 22 чи 8 x 24 см. При цьому треба пам'ятати про те, що при повному заповненні теплоізоляційним матеріалом проміжних просторів між кроквами коефіцієнт теплоізоляції може виявитися дуже високим. Якщо використовуваний для ізоляції матеріал має коефіцієнт теплоізоляції к = 0,4, то шар цього матеріалу товщиною 16 см забезпечує достатню теплоізоляцію стіни. Шар товщиною 8 см, закріплений цвяхами, входить у стіну товщиною 16 см. З таких стандартизованих елементів можуть виготовлятися всі необхідні перемички й підхвати.

Зовнішній вигляд і зовнішня поверхня

Зовнішнє обшивання можна виконувати шляхом вертикального і горизонтального розташування дощок із дерева різних порід і фарбування. Строк служби дерев'яного обшивання становить не менше 30-60 років, якщо його конструкція відповідає вимогам будівельної науки. Варто тільки придивитися до старих дерев'яних сараїв, стіни яких під впливом ультрафіолетового випромінювання набули рівномірного сірого кольору. Це природне "посіріння" є кращим захистом від руйнівної дії ультрафіолету і красиво виглядає на старих будівлях.

Конструктивний захист деревини

Широко розповсюджена в народі думка, що зовнішнє дерев'яне обшивання потрібно неодмінно покривати фарбою для захисту від гниття й атмосферних впливів, не відповідає дійсності. Адже фарба, нанесена на нову дошку, всмоктується в деревину менше ніж на 1 мм. Через кілька місяців у результаті висихання на ній виникають уже нічим не захищені тріщини глибиною в кілька міліметрів. Вода, що потрапляє в них, випаровується набагато повільніше, ніж із поверхні. Тому деревину треба було б постійно "підліковувати". У цьому немає необхідності, адже вона має природні захисні властивості.

Дійсно, при ремонті старих сараїв можна побачити, що прості, нічим не оброблені ялинові дошки і через 50 років зберігли свою міцність. Найчастіше вони починали хитатися й відходити лише тому, що проржавіли цвяхи, якими вони були прикріплені до основної конструкції. Короткочасне зволоження не руйнує деревину. Однак волога, що утримується в деревині, викликає гниття, незалежно від того, використовуються чи ні засоби для її захисту.

Тепло- і звукоізоляція перекриттів

При даному методі будівництва можна виконувати ізоляцію в зовнішніх стінах товщиною 16 см, а в покрівлі - 20 см. Оскільки тепле повітря піднімається вгору, через покрівлю відбувається найбільше відтікання тепла. Тому там необхідно влаштовувати надійну теплоізоляцію.

Необхідно забезпечити ізоляцію перекриттів від шуму, а також теплоізоляцію підвалу.

Найбільш важливою є звукоізоляція між першим і другим поверхами. Застосування засипки з розрахунку 100 кг/м^2 (що відповідає шару 6 см) має дві переваги: забезпечує гарну звукоізоляцію й наявність у будинку теплового акумулятора, яким є кам'яний буфер.

Додаткова корисна площа

Можна було б і не згадувати про виграш у додатковій площі за рахунок більш тонких стін. Будь-якому забудовнику відома ціна одного квадратного метра корисної площі. Простий розрахунок: візьмемо двоповерховий будинок розміром 9 х 12 м у плані. Периметр його дорівнює 42 м, для двох поверхів це становитиме 84 м зовнішньої стіни. По всій цій довжині заощаджуватиметься близько 20 см товщини стінки. Звідси виходить додатково 16,8 м^2 корисної площі. Ціла кімната!

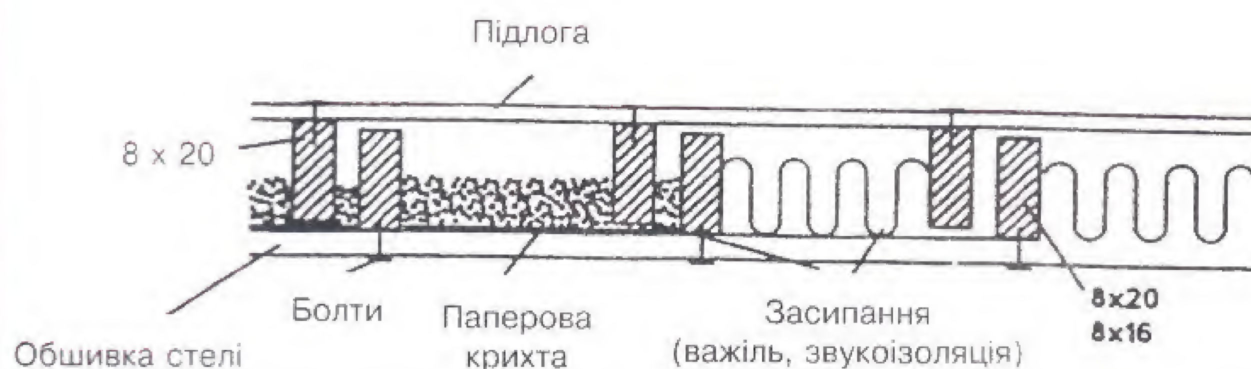
Зниження витрат на опалення

Чим краще зроблена ізоляція, тим менше доводиться витрачати палива. Якщо через цегельну стіну товщиною 36 см за годину втрачається 75 Вт теплової енергії на квадратний метр, то при застосуванні нижченаведених ізоляційних матеріалів ці втрати становитимуть лише 20 Вт. Ніякі інші конструкції не дозволяють домогтися настільки високих показників теплоізоляції при таких тонких стінах.

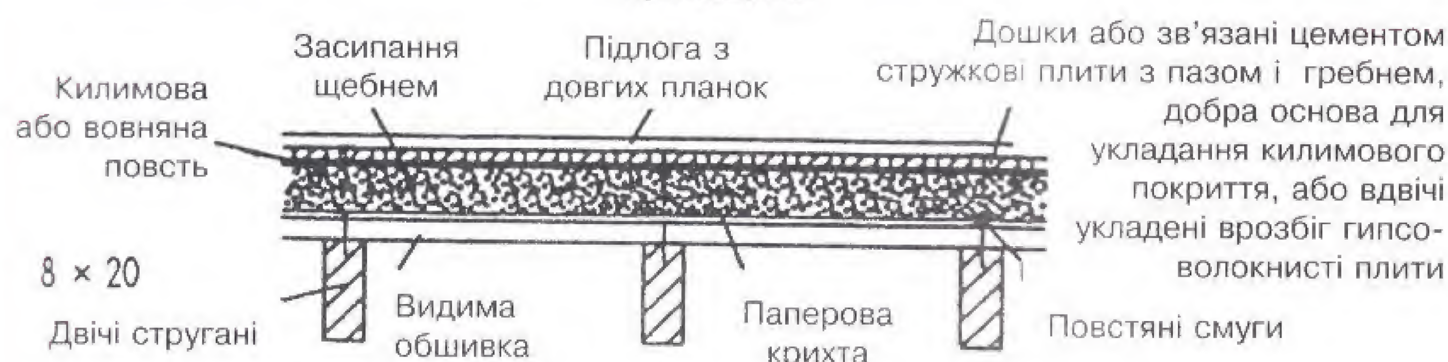
Застосування органічних ізоляційних матеріалів сільськогосподарського походження

Ізоляційні матеріали поділяються на штучні, мінеральні й органічні.

Конструкція перекриття, 1-й варіант з ізоляцією шуму кроків і житлових приміщень

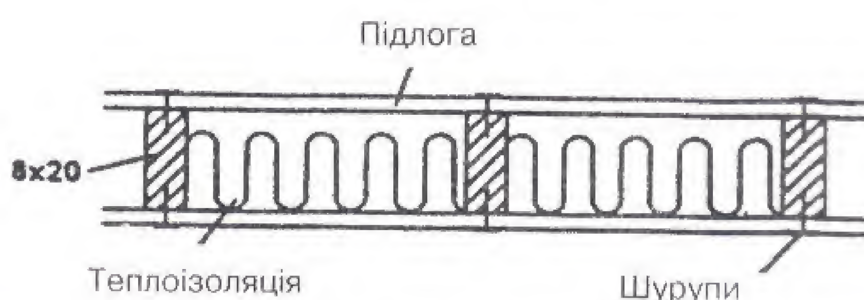
Конструкція перекриття, 2-й варіант з ізоляцією шуму кроків і житлових приміщень

Конструкція перекриття, 3-й варіант без тепло- і звукоізоляції

Конструкція підвального перекриття, 1-й варіант з теплоізоляцією, але без ізоляції від шуму кроків

Конструкція підвального перекриття, 2-й варіант з теплоізоляцією і з ізоляцією від шуму кроків

Рис. 6. Приклади перекриттів

"Здатність дихати", тобто саморегуляція вологості повітря в приміщенні, досягається тільки при застосуванні органічних матеріалів.

Варто виходити з основного принципу: чим легший ізоляційний матеріал, чим тонша його структура, тим кращі його ізоляційні властивості. Адже основну ізолюючу функцію несе не сам матеріал, а зв'язане у ньому повітря. Чим дрібніші пухирці повітря, тим кращі ізоляційні властивості матеріалу. При використанні грубих ізоляційних матеріалів, як, наприклад, деревної стружки, вівсяної полови тощо для отримання такого ж коефіцієнта ізоляції, який досягається при використанні матеріалу з тонкою структурою, необхідно подвоїти чи навіть у кілька разів збільшити товщину ізоляційного шару, а значить, і стіни.

Цілком придатними є мати з льоноволокна і макулатурна крихта. Ці матеріали обробляються бурою, натуральним побічним продуктом одержання харчової солі. Бура значно знижується займистість матеріалів і захищає від мишей та паразитів. Перспективним теплоізоляційним матеріалом є льон.

Небезпека пожежі

Деревина витримує витримує короткочасний вплив температури вище 2000°С, обгоряючи при цьому тільки на поверхні і, залишаючись холодною всередині. Тому при пожежі останніми горять товсті дерев'яні балки і крокв'яні ферми. Залізо проводить тепло дуже швидко, практично миттєво і плавиться при температурі 1200 °С.

Основна небезпека загоряння надходить ззовні, від іскор. Солом'яний чи дерев'яний дах дійсно є небезпечнішим у пожежному відношенні, але це навряд чи стосується дерев'яних стін.

Грищенко О.О.,
директор підприємства "Збірні будинки".

Давне мистецтво зведення кам'яної стіни

(Закінчення. Початок у №5'2002)

Заповнення серцевини (рис.5). Після укладання першого ряду, заповніть проміжок між обома рядами каменів (серцевину) дрібним і битим каменем і залийте розчином, розведеним до такого стану, щоб він затікав між каменями серцевиною. Заповнивши серцевину до рівня каменів кладки, нанесіть поверх отриманої конструкції шар розчину для кладки другого ряду, але не розрівнюйте його. Укладіть кутові камені другого ряду; для більшої міцності конструкції змініть положення їх довгої і короткої сторін. Потім по кутах стіни вставте в розчинні стики цвяхи чи штирі і натягніть між ними розмічальні мотузки. Вони допоможуть витримати напрямок кладки і вирівняти вертикальні площини стіни.

Після укладання чергового ряду заповнюйте каменями і розчином серцевину. Потім установлюйте кутові камені наступного ряду і переміщайте розмічальні мотузки. Закінчену кладку покрийте зверху пластинами плитняку товщиною 65 мм; таке перекриття підвищить стійкість конструкції проти несприятливих погодних умов.

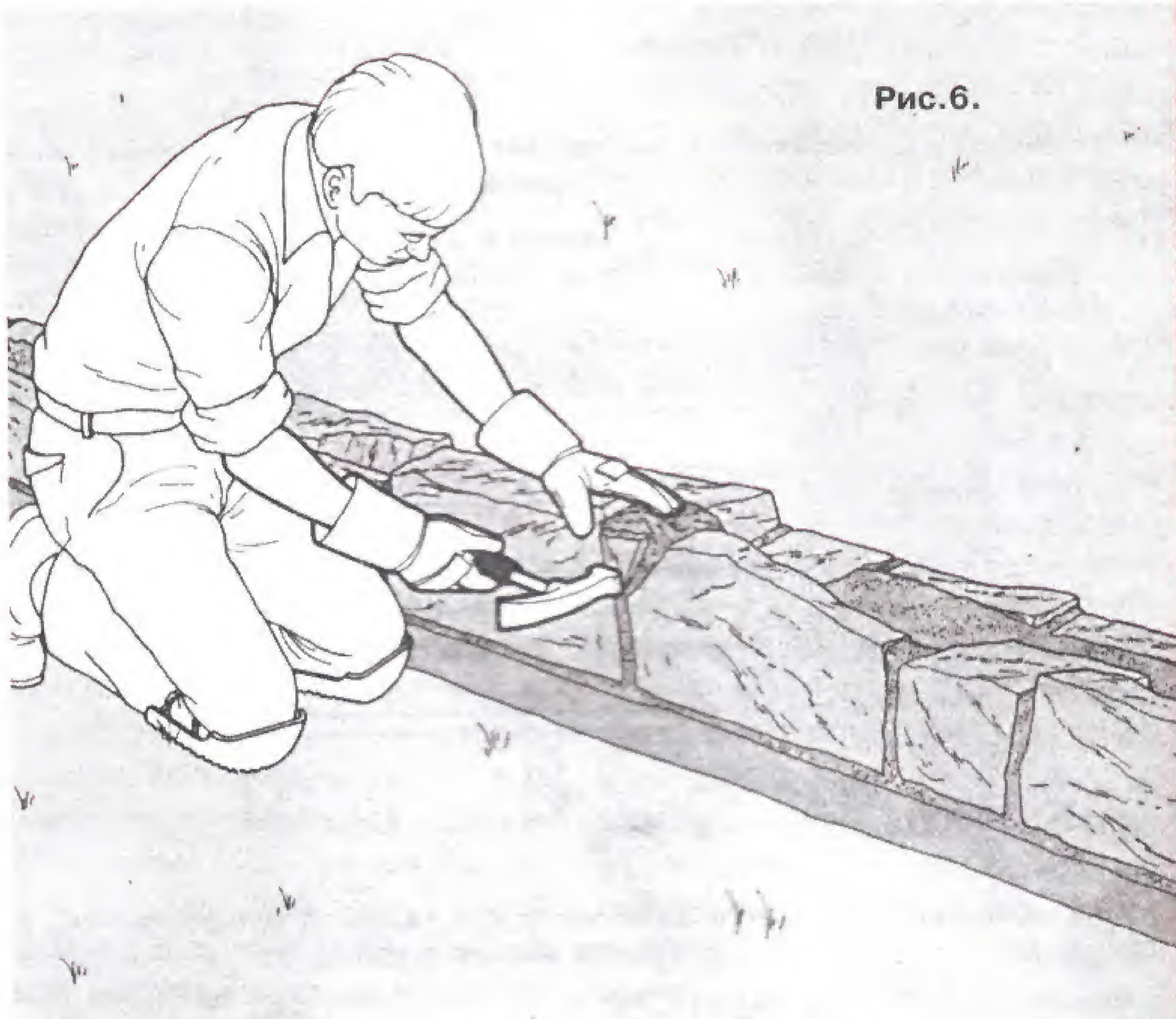

Рис.6.

Рис.5.

Після закінчення кладки засипте відкриту поверхню фундаменту землею до рівня ґрунту. Якщо кладка виконана на торф'яному ґрунті, його спочатку варто утрамбувати.

Клини з каменів нерівної форми

Заповнення об'ємних проміжків (рис.6). Якщо між суміжними каменями кладки утвориться об'ємний проміжок, вставте в нього за допомогою молотка невеликий камінь - "замазку". При виборі каменю варто оцінити як його конструктивні характеристики, так і те, як він буде виглядати в кладці.

Рис.7.

Рис.8.

Регулювання і кріплення каменів у кладці. Якщо через нерівну нижню поверхню погіршується стійкість каменю, заклиньте його маленьким, у формі V, каменем (він називається прокладкою), вбитим у розташований нижче стик (рис.7). Прокладка залишається на місці, поки розчин не схопиться. Після цього вибийте прокладку зубилом і закрийте виїмку свіжим розчином. Для кріплення каменю, що не вдається заклинити прокладкою, використовують дерев'яну розпірку з бруска 100 х 60 мм. Встановіть розпірку під потрібним кутом і закріпіть її в землі каменем (рис.8). Коли розчин схопиться, зніміть розпірку.

Обробка розчинних стиків (рис.9). Витримавши розчин у стику протягом 30-45 хвилин, за допомогою вузької кельні зніміть його на глибину не більш 12 мм. Після цього розгладьте розчин, що залишився, твердою щіткою.

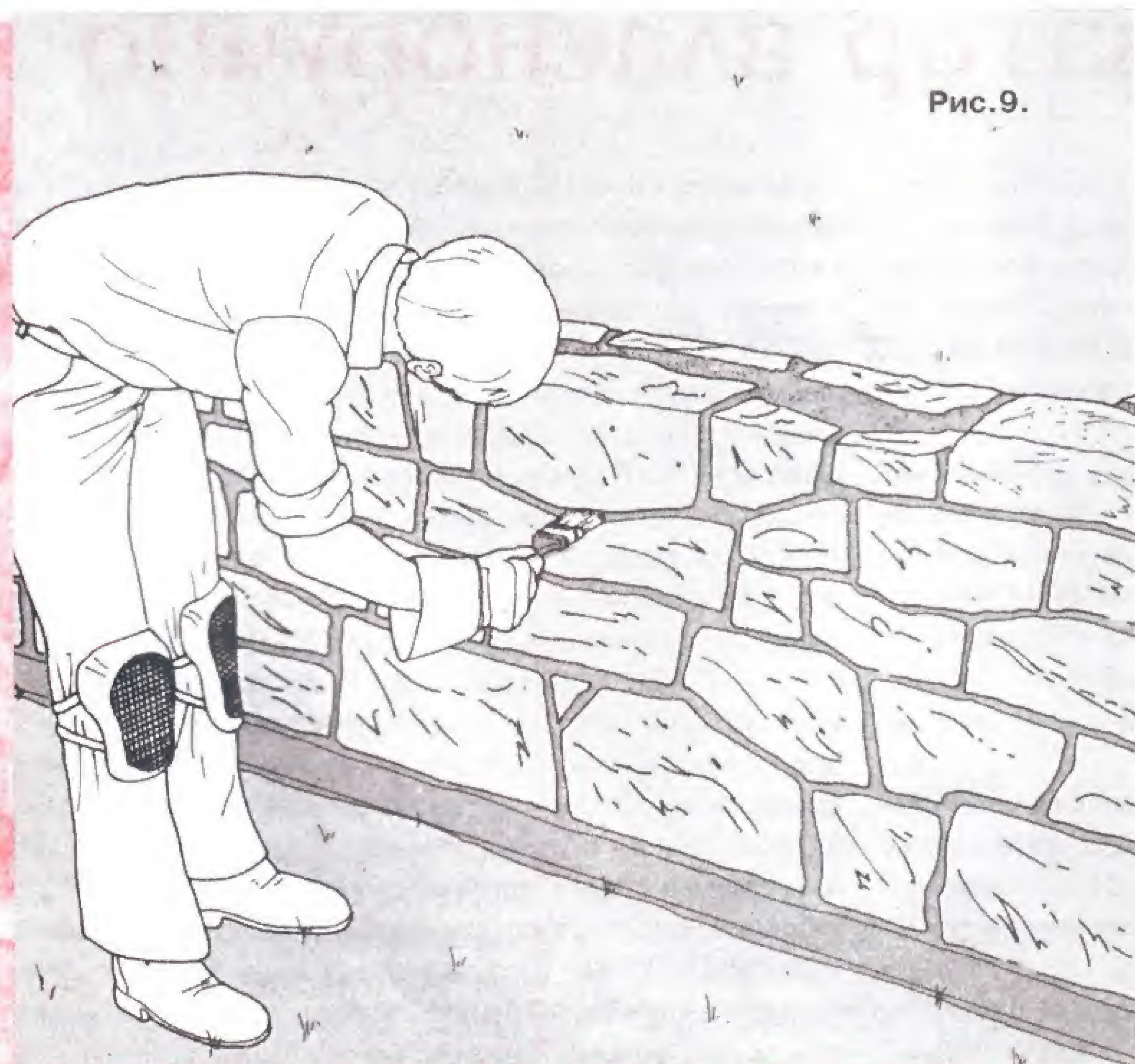

Рис.9.

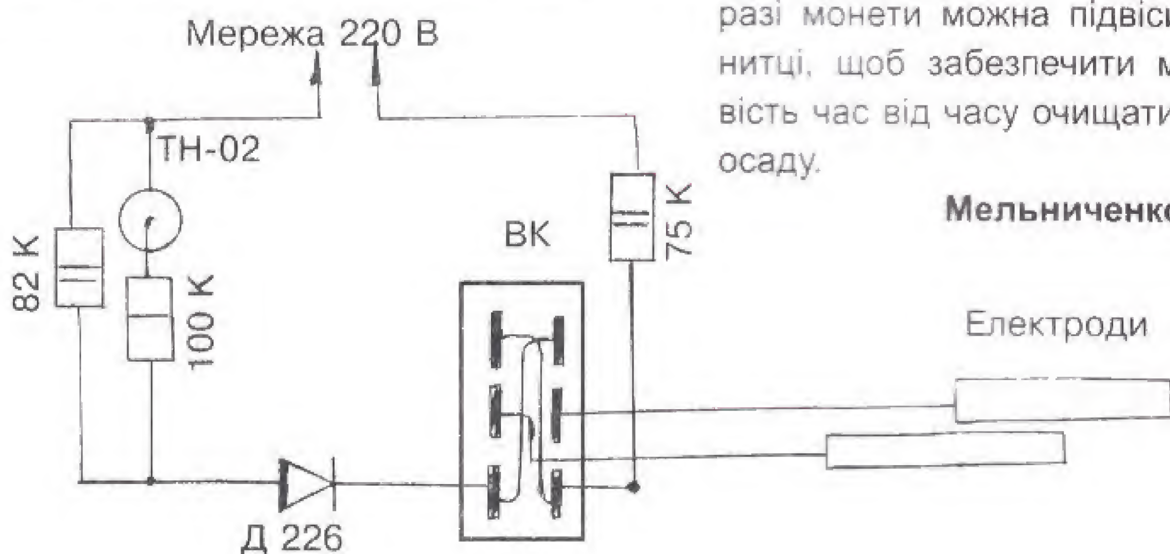
Установка для отримання "срібної" води

***В** номерах журналу "Дім, сад, город" №№ 3 і 7 за 2002 рік надруковано статті про "срібну" воду, яку отримують за допомогою скляних кульок, покритих сріблом. Не буду описувати переваги і недоліки цього способу – ви визначитесь самі. А я хочу поділитися своїм досвідом щодо отримання "срібної" води. Ще донедавна у м. Суми виготовляли іонізатори ЛК-27 ДОСТ 4207-7, які виробляли 0,4 мг срібла за 8 хвилин (рис.1).*

Електроди - срібні пластини, відстань між якими - 6 мм. ТН-02 - неонова лампа, яка служить індикатором вмикання установки. ВК - перемикач полярності пластин-електродів, що необхідно для їх рівномірного спрацювання. Діод Д226 можна замінити на КД-105 чи інший (сила струму не менше 0,3 А).

Такий пристрій працює у мене вже 30-й рік. Отриманий літр води я розвожу у трьох літрах чистої води і не потрібно чекати 2-3 доби.

Іонізатор можна виготовити і на живленні від акумулятора: потрібно лише дріт і електроди-пластини. Ним зручно користуватися у "польових" умовах: на полюванні, рибалці чи на дачі.

Якщо потрібно багато води (для домашньої птиці чи поливу), іонізатор можна ввімкнути на всю ніч і отримати 2-3 м^3 "срібної" води.

А кидати монети в басейн безглуздо, адже вони вкриваються водяними осадами і іонізація практично повністю припиняється. У крайньому разі монети можна підвісити на нитці, щоб забезпечити можливість час від часу очищати їх від осаду.

Мельниченко М.Г.*

Аероіонізатор власноручно

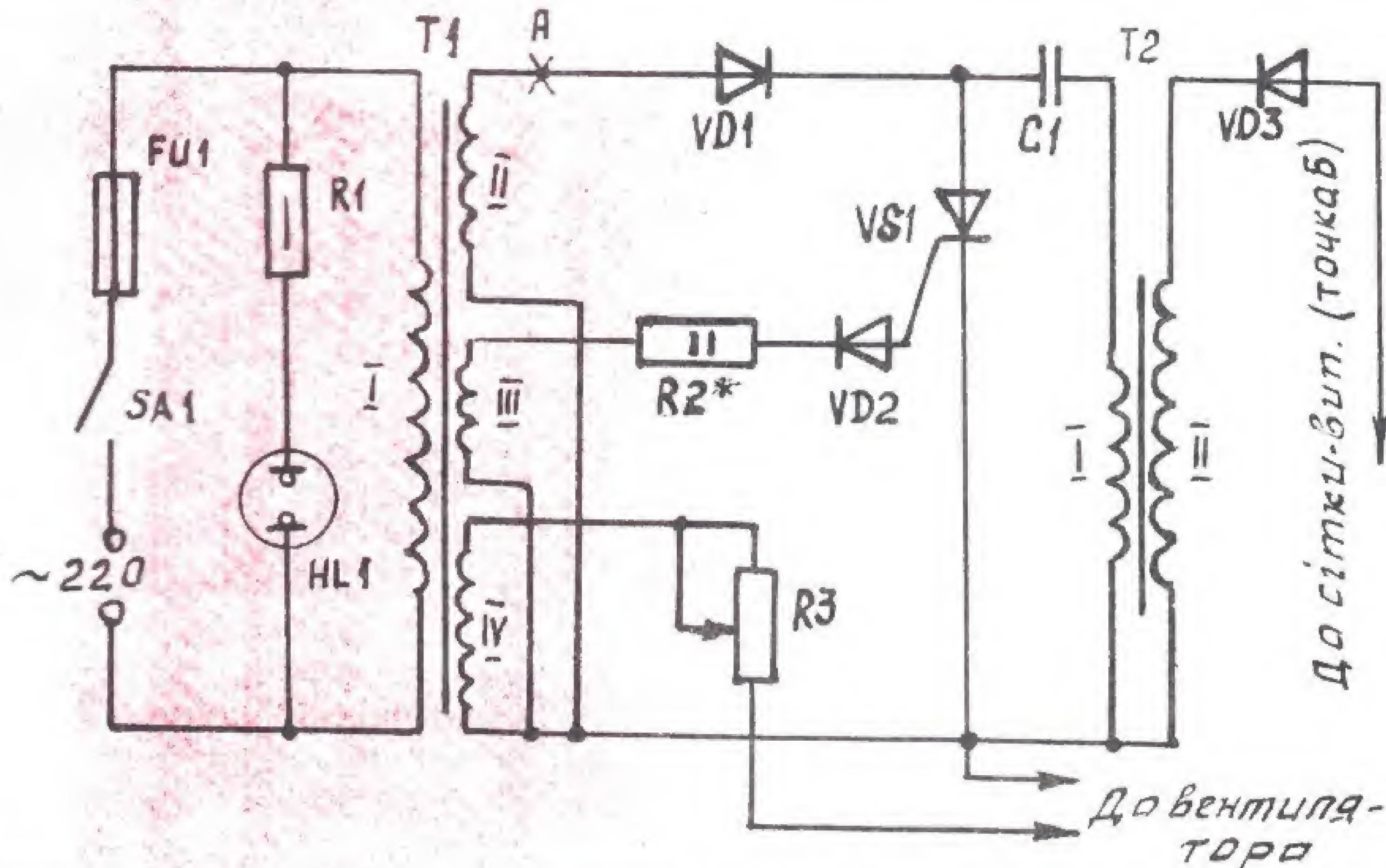
Відомо, що повітря, яким ми дихаємо, насичене позитивними і негативними іонами. Але цілющі властивості мають тільки негативні іони. Вони благотворно впливають на нервову систему людини. Особливо корисні людям, які хворіють на бронхіальну астму, хронічний бронхіт та інші хвороби дихальних шляхів. Позитивні ж аероіони викликають швидке втомлення, депресію.

Дослідження вчених показали, що один кубічний сантиметр лісового повітря містить від 700 до 1500, а інколи і 15000 негативних іонів. В житлових приміщеннях їх кількість зменшується іноді до 25 в 1 см^3. Збільшити насиченість повітря негативними іонами можна за допомогою простого іонізатора повітря, який складається з високовольтного перетворювача і сітки-випромінювача негативних іонів.

Тиристорний високовольтний перетворювач складається із знижувального трансформатора Т1, випрямляча на VD1, накопичувального конденсатора С1, високовольтного трансформатора Т2 та вузла управління тиристора - обмотка III трансформатора Т1 - R2 - VD2.

Працює перетворювач так. Струм обмотки П трансформатора Т1 в перший напівперіод заряджає накопичувальний конденсатор С1 через діод VD1 та обмотку I Т2. Діод VD2 в цей час запертий, а тиристор VD1 закритий (тому через нього не допускається коротке замикання). В цей момент починає розряджатися конденсатор С1 через тиристор і обмотку I трансформатора Т2. В обмотці П трансформатора Т2 утворюється висока напруга, яка через випрямляч VD3 та високовольтний провід надходить на сітку-випромінювач. Замість тиристора КУ 201Л можна використати КУ 202Н. Використання семисторів недопустиме. Монтують тиристор на радіаторі для відведення тепла. Т1-будь-який малогабаритний трансформатор від лампової радіоли, який можна намотати самому на осерді Ш-19 і товщиною пакета 30 мм. Обмотка I - 2120 витків ПЕЛ 0,2; П - 2120 витків ПЕЛ 0,2; Ш - 66 витків ПЕЛ 0,2. Обмотка IV - для живлення малопотужного вентилятора. Для розрахунку приймають 9,6 витків на 1 Вольт. Приклад: електродвигун вентилятора працює на змінному струмі напругою 9 В, тоді: 9,6 х 9 = 87 витків. Якщо ваш електродвигун працює на постійному струмі - потрібний випрямляч. Для вентилятора можна використати електродвигун від старої дитячої іграшки. Трансформатор Т2 - високовольтна котушка від блока електронного запалювання бензопили або магнето. Його можна виготовити і на осерді високовольтної котушки лампового те-

***Автора статті просимо вислати копію ідентифікаційного коду для нарахування гонорару.**

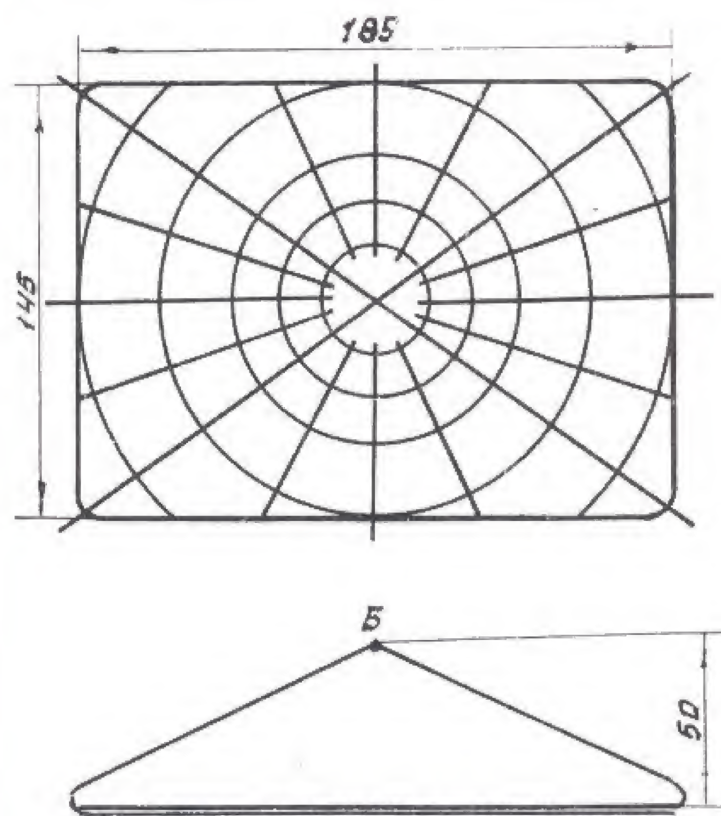

Принципова схема перетворювача:
R1 – 360 К;
R2 – 510;
R3 – СП2-5;
VD1 – Д245;
VD2 – Д226;
VD3 – ВТ-18/0,2;
VS1 – КУ201Л;
С1 – 1 мкФ 400 В;
HL1 – МН-3;
FU1 – 0,5 А

левізора. Первинну обмотку намотати проводом ПЕЛ 0,51 - 200 витків. Обмотка П - ПЕЛ 0,1 28000 витків. Замість високовольтного стовпчика ВТ 18/02 можна використати 5ГЕ600АФ або КЦ109А.

Перед першим ввімкненням перетворювача в розриві (точка "А"), підключіть лампу на 220 В, 40 Вт. Якщо лампа засвітиться - поміняйте місцями виводи обмотки III трансформатора Т1. Якщо після цього з'явиться висока напруга, але лампа продовжує слабо світитися - збільшіть опір R2. Аероіонізатор налагоджено. Тепер помітьте положення електровилки в розетці, щоб завжди з'єднувати їх при такому розміщенні штирів.

Екран-випромінювач. Це решітка, виготовлена з об-

Сітка-випромінювач

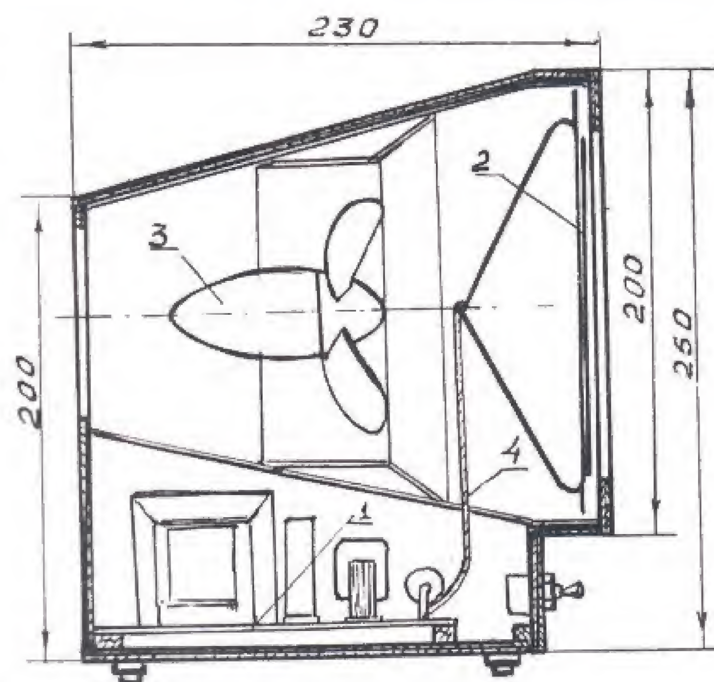
лудженого мідного дроту діаметром 1,4 - 1,6 мм і загального довжиною деталей 330 см (рис.2). Від кутів сітки до центра під кутом 75 градусів ідуть чотири дроти, спаяні в центрі. Сюди під'єднується високовольтний дріт.

При роботі аероіонізатора не повинно бути ніяких запахів. Їх поява є ознакою утворення шкідливих газів з причини перетікання високої напруги на корпус або близько розташовану деталь.

Запобіжні заходи. При налагоджувані та експлуатації аероіонізатора необхідно дотримуватись загальних правил електробезпеки. Сила струму високої напруги доведена до 2 мкА, тобто в тисячу разів менша допустимої, але при дотику до сітки можна одержати сильний укол іскрою.

Декілька слів про виготовлення корпуса аероіонізатора. Залежно від можливості, знань і вміння він може бути різної конструкції з використанням 4-5 мм дикти, пластика та інших діелектричних листових матеріалів.

Для насичення повітря аероіо-

Іонізатор (розріз): 1 – високовольтний перетворювач; 2 – сітка; 3 – вентилятор; 4 – високовольтний провід

нами в кімнаті площею 16-18 м² достатньо вмикати іонізатор три-чотири рази на день на 2-3 хв. Іонізатор не створює перешкод у роботі теле- і радіоприймачів.

Запаранюк О.М.*

***Автора статті просимо вислати копію ідентифікаційного коду для нарахування гонорару.**

ПЕРЕВІРТЕ ПРАВИЛЬНІСТЬ ОФОРМЛЕННЯ АБОНЕМЕНТА!

На абонементі повинен бути проставлений відбиток касової машини.

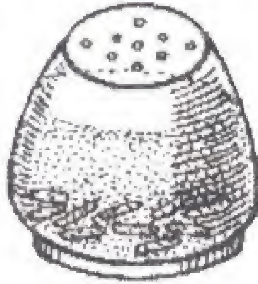
При оформленні передплати (переадресування) без касової машини на абонементі проставляється відбиток календарного штемпеля відділення зв'язку. У цьому випадку абонемент видається передплатнику з квитанцією про сплату вартості передплати (переадресування)

Для оформлення передплати на газету або журнал, а також для переадресування видання бланк абонемента з доставочною карткою заповнюється передплатником чорнилом, розбірливо, без скорочень, у відповідності з умовами, викладеними в каталогах Союздруку.

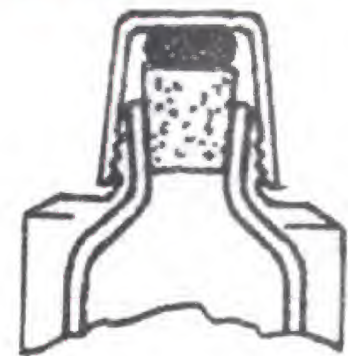
Заповнення місячних клітинок при переадресуванні видання, а також клітинки «ПВ—МІСЦЕ» проводиться працівниками підприємств зв'язку і Союздруку.

Друкарня МОУ. Зам. 117-93 р.

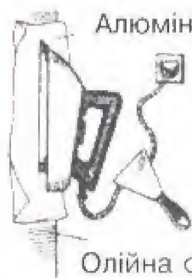
Якщо у господарстві треба щось підфарбувати олійною фарбою, а під рукою немає щітки або шкода її бруднити задля дрібниць, розбийте молотком кінець гілки (краще липової) - ви отримаєте невеличку "щіточку". Підфарбуйте нею обдерті місця, а потім викиньте.

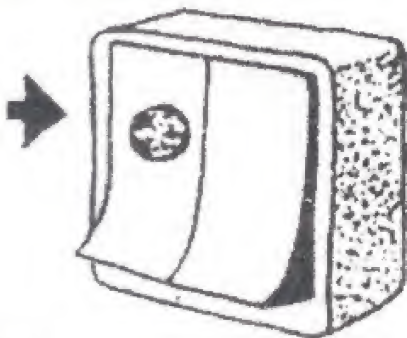
Покладіть у солянку десяток рисових або гречаних зернят, і сіль не буде злежуватися та відволожуватися.

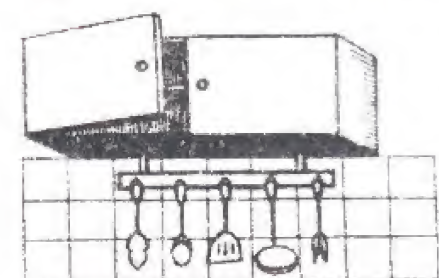
Якщо кришка термоса не досить герметично закриває його горловину, "надставте" пробку, проклавши між нею і дном склянки, що пригвинчується, шматок гуми, пінопласту або іншого еластичного матеріалу. Він притисне пробку і дасть можливість уникнути проливання.

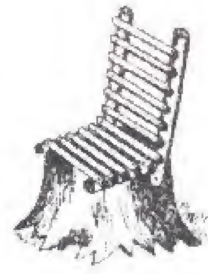

Перш ніж викинути розбиту ялинкову іграшку, що світиться, зішкребіть із неї трохи фарби і наклейте її на вимикач. Тоді вам не доведеться шукати його у темноті.

Вішалки для рушників, оброблювальних дощок зовсім не обов'язково кріпити безпосередньо до стіни. Прикріпіть їх до нижньої частини кухонної шафи або полиці, як це показано на рисунку.

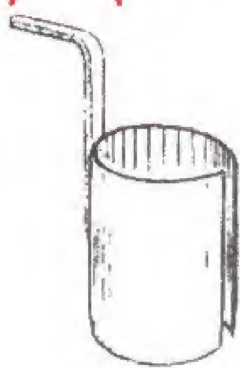

Якщо на вашій ділянці стирчить пеньок, його можна перетворити на крісло для відпочинку. Набийте на нього боковини та дві товсті гілки або бруски під сидіння, на них закріпіть рейки або прутки - матимете зручне крісло для відпочинку.

Пляму старої олійної фарби зі стіни можна видалити так: накладіть на пляму шматок фольги і прогладьте це місце гарячою праскою. Фарба розм'якне і легко зніметься шпателем або шкребком.

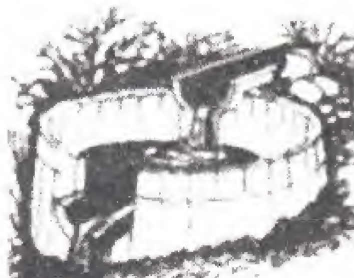

Красиві кашпо для витких квітів можна зробити з грибів-трутовиків. Середина гриба вичищається, і туди ставиться горщик із квітами. Землю можна засипати і безпосередньо у гриб, але у такому разі його треба вистелити поліетиленовою плівкою.

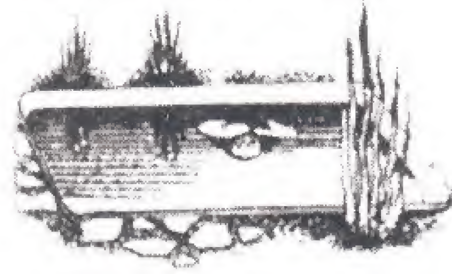

Для пересадки розсади можна зробити нескладний пристрій. Це металевий циліндр із ручкою та гострим краєм. Спочатку, вибираючи ним землю, роблять циліндричні лунки. Потім разом із землею вирізають рослину і переносять у підготовлену лунку.

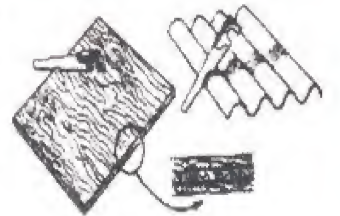
Якщо у вас на дачній ділянці або поряд є джерельце, поставте під струм води бочку. Так ви нагромадите необхідну кількість води, наприклад, для поливу.

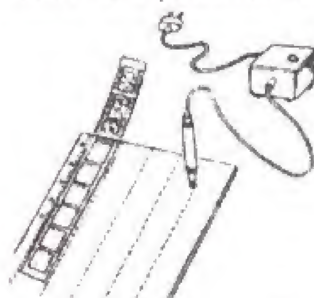
Невелику, але живописну водойму можна зробити, вкопавши у землю стару ванну. Дно ванни засипають піском і камінцями, висаджують рослини. А верх стінок обкладають декоративним камінням, навколо роблять доріжку.

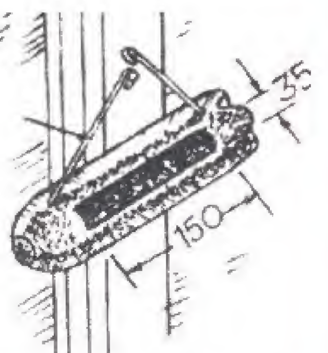
Щоб відпиляний край фанери був рівним, проріжте гострим ножем її верхній шар уздовж лінії розрізу - задирок на розпилі не буде. Є й інший спосіб: змочіть поверхню фанери уздовж лінії розрізу гарячою водою. Гаряча вода допоможе розпиляти й азбоцементний лист - вона розм'якшує поверхню листа, і він ріжеться значно легше.

Негативи зручно зберігати у прозорих конвертах. Зробити таку схованку можна з пластикової папки-файлу, розділивши її вертикальними швами на кишені шириною 40 або 65 мм (для "вузької" і "широкої" плівки відповідно). Шви можна виконати на швейній машинці (з максимальним кроком) або за допомогою дитячого електричного випалювача, підключеного до джерела 110-130 В, наприклад, через звичайний понижуючий трансформатор.

З пластикової пляшки на 1,5 л можна зробити годівничку для птахів, прорізавши у ній повздовжню щілину і видаливши горлечко. Годівничка кріпиться до віконної рами у горизонтальному положенні щілиною назовні. Корм захищений від дощу та снігу; на таку годівничку не можуть сісти великі птахи.

ЛАНДШАФТНИЙ ДИЗАЙН

Ландшафтна архітектура - це не елементарний благоустрій, що робиться в останню чергу, наспіх, за рахунок залишків засобів від будівництва, а тонке мистецтво, велика і своєрідна галузь архітектури. Звичайно, будинок спланувати простіше, ніж сад. Він обмежується чотирма стінами та дахом і планується у цих заданих рамках. А при плануванні саду велику роль відіграє безліч обставин, на які не можна вплинути: вітер, сонячне світло, сусіди та їх вікна, сторони світу, ландшафт. До цих обставин людина мусить пристосовуватись. Саме тому планування саду займає так багато часу. Після будівництва земля затверділа, а інколи навіть і отруєна. Поки земля відпочиває, родина може ознайомитись з довкіллям і конкретно спланувати все на папері, перш ніж втілювати в життя. Насамперед, треба подумати, що, зрештою, бажається. Мріється про сад, де можна розважитись чи де можна зайнятися городом та квітниками? Або все разом? Бажається сад для демонстрації або природний запущений сад? Наступне запитання, на яке треба чесно відповісти, скільки часу Ви можете йому приділити і скільки коштів хочете інвестувати в свій сад. Отже, все залежить від Вас, Ваших бажань і наявних грошей.

Яка ділянка краща?

Щоб не помилитися при виборі ділянки для дачі чи садиби, треба насамперед оцінити міру придатності ділянки для здійснення ваших планів. Основну увагу треба звернути на статус місця; розмір і конфігурацію майданчика; можливість розширення ділянки у перспективі; ландшафтні особливості ділянки й оточення; наявність гарного місця для будівництва; розмір і якість освоєння ділянок сусідів. На рис.1 наведено один з можливих варіантів планування присадибної ділянки.

Статус місця. Головне правило при виборі - жити в середовищі, що відповідає вашому фінансовому і соціальному статусу. Тоді те, що ви плануєте на ділянці, буде мати доречний вигляд і не вступатиме у конфлікт з довкіллям.

За місцем розташування у загальній структурі поселення найбільш удалими для освоєння можна вважати ділянки:

✳ з найбільшою кількістю сторін, де можна організувати вхід і в'їзд. Це гарантує широкий вибір варіантів розташування будинку;

✳ такі, що знаходяться на межі з незайнятими територіями. Це дає можливість розширення;

✳ найвищі щодо інших. Будівля на такій ділянці буде домінувати над оточенням, на ній не буде бруду і сльоті, не докучатимуть ґрунтові води;

✳ з яких відкриваються красиві види на навколишній ландшафт. Це дозволить при належній схемі просторової організації включити навколишні види у власну ландшафтну композицію і, тим самим, візуально розширити межі володінь;

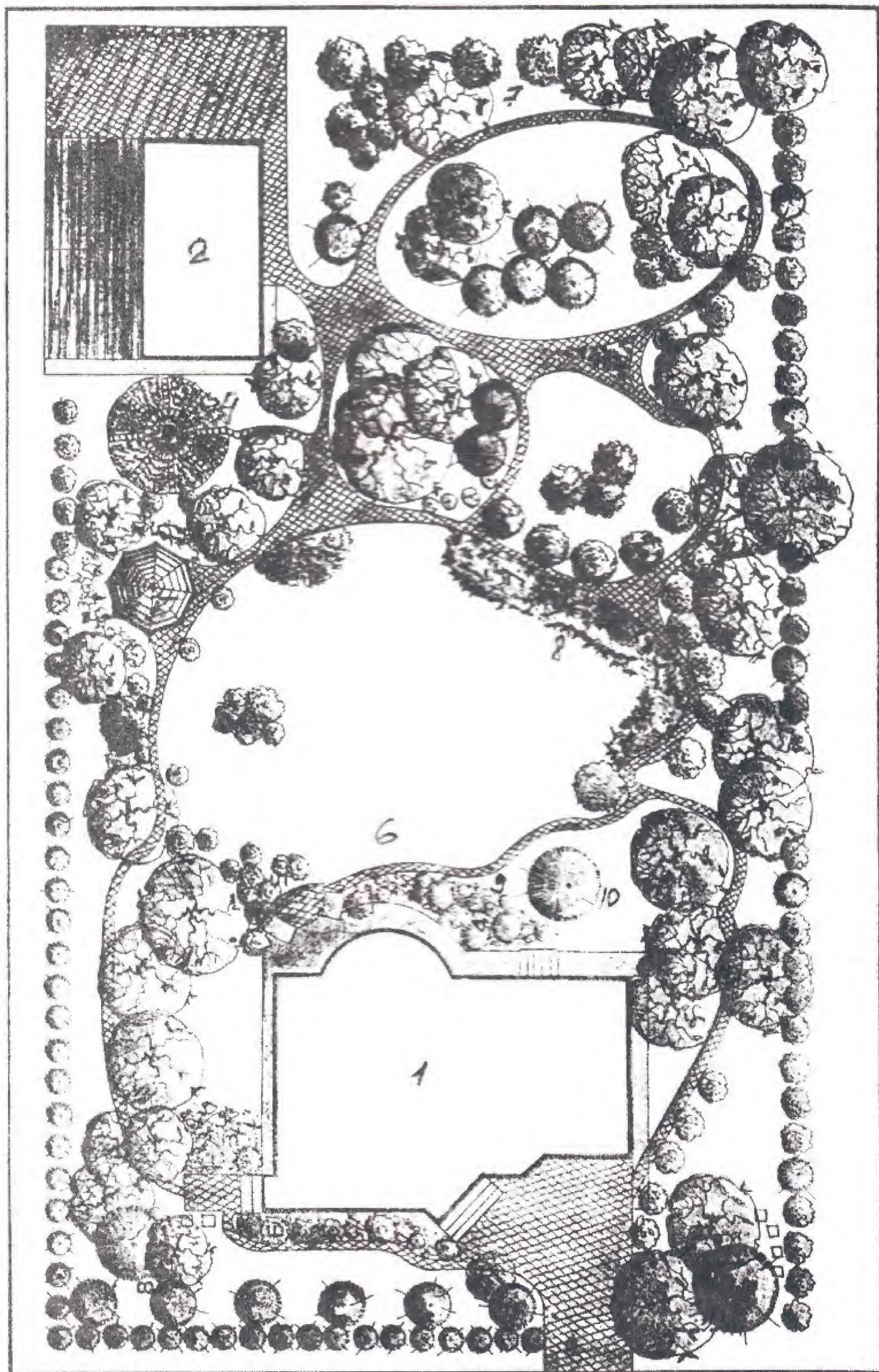

Рис. 1. Можливий варіант планування присадибної ділянки: 1 - житловий будинок; 2 - сауна; 3 - барбекю; 4 - декоративний город; 5 - альтанка; 6 - газон; 7 - плодові дерева; 8 - міксбордер (група різнорівневих рослин); 9 - альпійська гірка; 10 - ялина

САДИБ

відповідні стилю життя. Ділянки на окраїні гарні для "потаємного" життя, в центрі селища або на в'їзді в нього - для життя "в усіх на очах".

Орієнтація схилу. Удалими можна вважати ділянки з загальним ухилом рельєфу до півдня, південного сходу, південного заходу: на їх території буде досить сонця і тепла протягом усього року. Важкі для освоєння ділянки з загальним ухилом рельєфу до півночі, вони вимагатимуть спорудження терас.

Розташування місцевого проїзду. Якщо проїзд проходить уздовж північної межі, можливий оптимальний (функціонально і економічно) варіант розташування будинку "біля проїзду". Це дозволить заощадити матеріали, потрібні для улаштування під'їзної дороги і створить прекрасні умови для зонування усієї ділянки: стосовно будинку, північна її частина буде меншою, а південна - більшою. Погано, якщо проїзд розташований біля південної межі (усе буде навпаки). У цьому випадку будинок краще поставити на північній частині ділянки, подовживши під'їзну колію. Але найбільш важкі для освоєння ділянки з північним схилом і проїздом уздовж північної межі.

Площа. Чим менша територія, тим складніше її освоювати. Якщо ділянка велика, то завжди знайдеться спосіб сховати або виправити її недоліки. З маленьких ділянок найбільш удалі ті, конфігурація яких близька до квадрата, що мають проїзд уздовж північної сторони, довгу сторону уздовж проїзду і великі сусідні ділянки. Проект будинку для невеликої ділянки прийдеться підбирати з особливою старанністю і спробувати візуально розширити простір.

Конфігурація. Незвичайна форма ділянки - перевага, якщо ділянка досить велика. Маленькі вузькі ділянки з проїздом уздовж короткої сторони особливо важкі для освоєння.

Сусіди. Освоєна ділянка сусіда - сприятливий фактор. Використовуючи його досвід, можна найбільш зручно і раціонально організувати освоєння своєї: поставити будинок, згрупувати господарські приміщення із сусідськими, зробивши загальну під'їзну дорогу, посадити рослини у незатіненому сусідськими будівлями місці.

Рис. 2. Приклад улаштування альпійської гірки.

Природні дані. Рельєф, великі дерева, водойма, красивий вид - це первісний капітал для створення ландшафтного образу садиби. Чим багатші природні умови на ділянці, тим дешевше її освоєння: щоб доповнити вже існуюче, буде потрібно менше засобів, ніж на освоєння порожнього місця.

Рельєф. Плоска ділянка вимагає витрат на улаштування водовідводу і менш виразна з естетичної точки зору. Рівна поверхня гарна для будівництва й організації ландшафтних композицій у формальному стилі. Ділянка з крутим рельєфом має безліч функціональних і пластичних можливостей, але вимагатиме додаткових вкладень у зміцнення схилу, пристрій підпірних стінок, терас і сходів. Якщо ухил більш 30°, зміцнення схилу обов'язкове.

Великі дерева поліпшать мікроклімат і естетичні якості ділянки. Але якщо дерев занадто багато і вони не підлягають вирубці (релікти), можуть виникнути складності зі зведенням будинку. Якщо великих дерев на ділянці немає, вона довгий час не буде мати природної тіні. Тоді прийдеться витратитися на створення штучних споруджень, що затінюють: навіси, перголи, альтанки.

Водойма на ділянці. Це подарунок природи, що стане не тільки прикрасою саду, але і засобом нагромадження води. Струмочок, що біжить по ділянці, можна перегородити й одержати водойму з проточною водою. Але якщо на ділянці є вологі, заболочені місця, знадобиться їх осушення або перетворення у повноцінну декоративну водойму.

Мікроклімат. Він залежить від рельєфу, орієнтації схилу, наявності великих дерев. Суцільна стінка з дерев або висока огорожа погіршують умови провітрювання. Варто врахувати, що в низині температура узимку на 5-6°С нижче, ніж на височині, там також накопичується велика кількість вологи. Ці фактори негативно позначаться на зимостійкості рослин.

Ґрунтові води. Якщо глибина їхнього залягання в саду менша 1 м від поверхні, то буде потрібно їхнє зниження, інакше насадження загинуть. Оптимальним можна вважати рівень залягання ґрунтових вод нижче передбачуваного заглиблення основи фундаменту. Тоді не треба буде уживати заходів щодо захисту будинку від вологи. Якщо дренаж неможливий, підвал будинку доведеться підняти на безпечну висоту, а це не економічно. Підвал, повністю заглиблений у землю, вигідно робити тільки на сухих ґрунтах.

Ґрунти. Характер ґрунту на ділянці диктує конструктивне рішення фундаменту будинку, можливість пристрою підвалу, впливає на економічність будівництва. У різних ґрунтів величина деформації під навантаженням різна. Вапняні ґрунти витримують велике навантаження, у порівнянні з глинистими, глинисті - велике у порівнянні з піщаними. Чим слабкіший ґрунт, тим ширшу треба робити основу фундаменту. Крім того, при промерзанні вода, що знаходиться в ґрунті, спучує і деформує його, і в стінах будинку можуть з'явитися тріщини.

Ділянка і будинок. Вони повинні створювати гармонію. Тому при придбанні проекту варто враховувати наступні параметри:

- розташування входів і в'їздів повинне дозволити вдало розмістити будинок;
- геометрія плану повинна бути в гармонії з формою ділянки, а розміри будинку - з розмірами ділянки;
- види з вікон повинні бути найкращими, можливість заглядати у ваш будинок з вікон сусідів і з вулиці - найменша, інсоляція оптимальна;

Рис. 3. Такий декоративний місток прикрасить присадибну ділянку.

... архітектура не повинна дисонувати з архітектурою сусідніх будинків.

Як правильно зонувати ділянку?

Ділянка землі під майбутній сад навколо нового будинку повинна бути спочатку ретельно досліджена. Цю практику неможливо замінити будь-якою теорією. Дуже важливо визначити, де і в який час дня сяє сонце, а також місця, де відчутні протяги. Важливим є, куди виходять вікна сусідів та гамір від дороги. Визначте, де можна зранку насолоджуватись чудовим сонячним світлом, а увечері романтичним заходом сонця. Після такого аналізу можна планувати місця для відпочинку, альтанки та живоплоту, щоб потім не довелось перебудовувати.

Для зручності використання і створення гармонії ділянку необхідно розділити на функціональні зони. Вони повинні бути зв'язані між собою (наприклад, доріжками) і можуть бути зримо розділені (наприклад, живоплотами). При розподілі зон на ділянці бажано враховувати перевірені досвідом правила.

У ландшафтному дизайні існують такі поняття, як "зайнятий" і "вільний" простір саду. Зайнятий простір - це всі об'єкти вище рівня ока (огорожі, будинок, дерева, високі чагарники). Вільний простір - об'єкти нижче рівня ока (газон, низькі чагарники, квітники, водяні поверхні, вимощення). Оптимальне співвідношення "зайнятого" та "вільного" простору складає 1:2 і продиктовано особливостями природного висвітлення.

Природні особливості ділянки впливають на її планування. Великий перепад висот зобов'язує зробити підпірні стінки, тераси, сходи, дає можливість улаштувати терасову водойму, каскад, а також сховати за рельєфом господарські будівлі і затишні зони. Рівний простір вимагає інших прийомів. Город, плодовий сад, теплицю розташовують на піднесеному і добре освітленому місці, для них не придатні знижені місця і яри. У низині краще розмістити штучну водойму, тому що вона "дренує" ґрунт у радіусі 5-10 м. На схилі має сенс улаштувати рокарій, оскільки він не тільки прикрасить ділянку, але і зміцнить ґрунт. Йому підходить і тінь, і сонце, він красивий на розвилках доріжок, біля водойми.

При розбивці ділянки на зони варто також враховувати планування будинку, розташування вікон і входів. Перед вікнами вітальні краще розташовувати парадну частину саду. Тут може розстелятися стрижений партерний газон. А луговий газон, більш стійкий і невимогливий, можна розмістити на периферії саду, під плодовими деревами. З вікон кухні зручно спостерігати за дитячим майданчиком. Місце для ігор дітей повинне бути добре освітленим, але і затіненим у полуденний час, знаходитись поодаль від городу і квітника. Під вікнами спальних кімнат краще мати куточок тихого відпочинку. При цьому важливо, щоб майданчик для відпочинку був схований від поглядів з вулиці і від сусідів. А альтанку прийнято розміщати у найбільш затишних куточках саду.

Місце для спортивного відпочинку (у тому числі, обладнане спеціальними тренажерами), розташовується, як правило, на відкритому просторі, і не дуже близько до будинку. Виключення складає басейн: його краще розмістити недалеко від входу у будинок.

Господарську зону, необхідну на кожній ділянці, бажано розташувати недалеко від в'їзду, але сховати її від сторонніх очей.

Зони можуть відокремлюватися одна від одної живоплотами, перголами, ширмами з кучерявими рослинами. Розташування і напрямок доріжок буде диктуватися розташуванням дверей будинку і розташуванням зон. Але вони повинні виводити на цікаві, привабливі місця саду.

Підготувала спеціаліст підприємства "Збірні будинки"
Грищенко І.А.

Простий і надійний зварювальний апарат

Більшість зварювальних апаратів, особливо саморобних, дуже далекі від досконалості. Гудуть, швидко перегріваються, а головне - дуга горить не завжди стійко і рівно. У наведеному апараті враховано всі промахи відомих конструкцій.

Схема. Тр1 -трансформатор, що знижує напругу з 220 до 55...60 В. До вторинної обмотки трансформатора підключений випрямляч VD1...VD4 на потужних напівпровідникових діодах типу Д161-320. Далі підключена батарея конденсаторів фільтра С1...С6, що забезпечують згладжування пульсацій випрямленої напруги і дозволяють отримати рівне, стійке горіння дуги з електродами практично будь-якого типу. Конденсатори істотно полегшують розпалювання дуги: потужний розрядний імпульс "підпалює" її з першого ж дотику. Дросель L підтримує стійке горіння дуги при коливаннях електрода і дає можливість працювати як з "довгою", так і з "короткою" дугою, у тому числі і при мінімальному зварювальному струмі. Обидві деталі, що зварюються, прогріваються рівномірно, навіть якщо вони істотно відрізняються одна від одної за товщиною.

Реостат R - регулятор зварювального струму. Малопотужний трансформатор Тр2, що знижує напругу до 10...14 В, разом з малопотужним випрямним діодом VD5 типу Д242 забезпечують електропостачання двигуна М вентилятора охолодження. У наведеному

прикладі використано автомобільний вентилятор обдування вітрового скла, але можна застосовувати й інші.

Силовий трансформатор Тр1 - найскладніша і найвідповідальніща деталь. Він забезпечує напругу вторинної обмотки 55...60 В на холостому ходу і розрахований на максимальний струм навантаження 160 А. Щоб трансформатор не перегрівався, важливо дотримуватись певних вимог.

Осердя трансформатора Тр1 може бути як стрижневим, так і тороїдальним, від будь-якого промислового трансформатора потужністю 5...8 кВт. Можна зробити його і зі статора асинхронного електродвигуна. Головне, щоб переріз осердя S_* був не меншим 40...50 см^2.

Кількість витків у первинній і вторинній обмотках розрахувують по формулах: W_I=220-(40:S_*) і W_{II} = 55-(40:S_*). Обидві обмотки повинні бути намотані обов'язково мідним дротом. Первинна - дротом у лаковій ізоляції типу ПЭВ-2 діаметром не менше 2,3...2,5 мм. Вторинна - трьома складеними разом мідними шинами 3x4 мм (їх можна "добути" у згорілих генераторах потужністю 50...55 кВт). Трансформатор, виготовлений з врахуванням перерахованих вимог, може працювати досить довго з навантаженнями, близькими до максимальних, без перегрівання обмоток і пошкодження ізоляції. Для підвищення надійності передбачено примусове обдування його за допомогою вентилятора.

Дросель L. Осердя для нього взято із дроселя ламп вуличного освітлення 1Н400Н37-110. Видаляючи старі обмотки, необхідно зберегти картонні прокладки, що забезпечували зазор між основними і замикаючими частинами осердя (рис. 2). При повторному складанні їх встановлюють на місце. Нова обмотка намотується тільки на одному бічному стрижні - три шари мідної шини перерізом 4x6 мм, розташованих рівномірно по всій довжині осердя. Початок обмотки дроселя підключається до блоку конденсаторів С1 ...С6, а кінець обмотки - до клеми "+" (рис. 1).

Випрямляч і блок конденсаторів фільтра. Діоди VD1...VD04 типу Д161-320 чи аналогічні, розраховані на середній випрямлений струм - вище 250 А і зворотна напруга - не менше 200 В, монтують на стандартних литих радіаторах-охолодниках, які повинні бути ізольовані один від одного і від корпуса зварювального апарата текстолітовими пластинами. Конденсатори С1...С6 - електролітичні, типу К50-3 чи К50-7 двосекційні 250/290 (150 + 150 мкФ). Сумарна ємність блоку конденсаторів - 1800 мкФ. Встановити їх зручніше за все в один ряд на текстолітовій пластині товщиною 4...6 мм.

Регулятор зварювального струму R ("баластний реостат"). Зроблений з однієї секції обмежувального опору мостового крана ДЭК-256 (рис. 3). Цей опір є керамічною трубою з фігурним спіральним пазом на зовнішній поверхні, в який покладена шина з матеріалу з високим питомим опором, перерізом близько 20 мм^2.

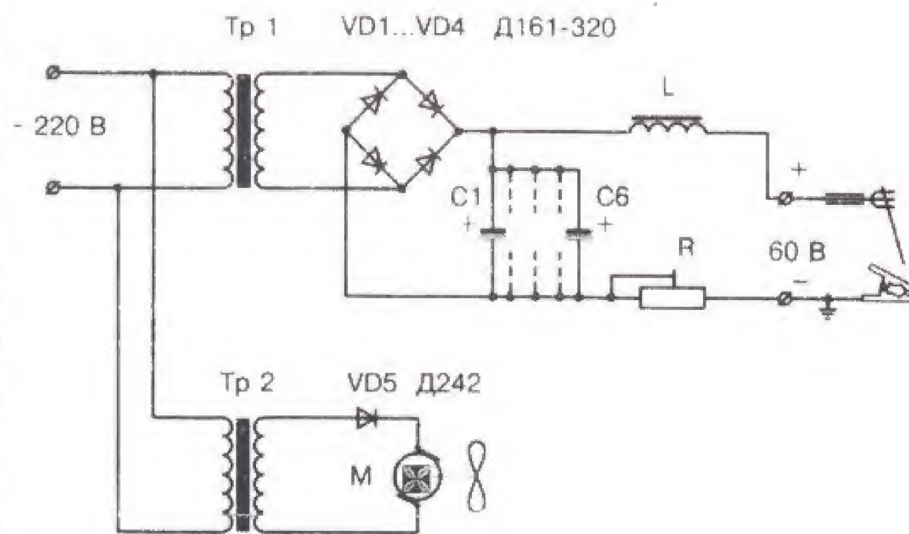

Рис.1. Схема зварювального апарата з високоефективним індуктивно-ємнісним фільтром, що згладжує пульсації випрямлені напруги.

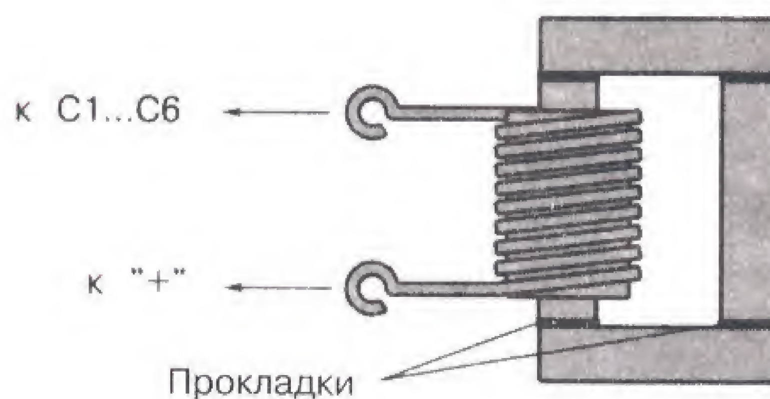

Рис.2. Конструкція дроселя з осердя дроселя ламп вуличного освітлення 1Н400Н37-110.

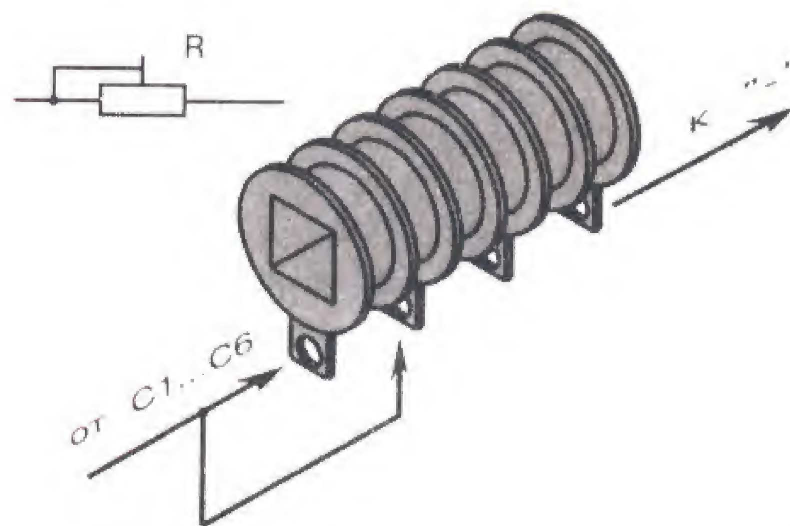

Рис.3. Регулятор зварювального струму ("баластний реостат") з обмежувального опору мостового крана ДЭК-256.

Розміри корпуса 330x300x580 мм. Вага 47 кг. Найбільш масивні деталі - трансформатор Тр1 і дросель L - розташовані в нижній частині корпуса, а діоди випрямного моста і баластний реостат, що нагріваються при роботі - у верхній частині. Охолоджувальний вентилятор встановлений у вирізі вертикальної бічної стінки.

Зварювальний апарат з індуктивно-ємнісним фільтром, що згладжує пульсації випрямленої напруги, є дуже простим і надійним. Він дозволяє працювати з будь-якими типами електродів діаметром до 4 мм без перерв.

А що є у Вашому домашньому барі?

Перефразовуючи відомий вислів *"скажи, хто твій друг і я скажу, хто ти"* можна сказати: *"Покажи, що маєш у домашньому барі і я скажу, хто ти."* Навіть тим, хто не вживає алкогольні напої, все ж подобаються деякі з них - ну, хоча б формою пляшок... А якщо серйозно, то мати в барі лише горілку на всі випадки життя - не варто. Адже випадки бувають різні. Скажімо, до вас завітала подруга дитинства, не на вечерю, а просто поспілкуватися "про життя". При цьому до кави чи чаю стане в нагоді коньяк, лікер або ром. А є ще святкові сімейні обіди, дні народження, ювілеї, хрестини, весілля і т.д.

У світі існує напрацьована віками система поєднання різноманітних напоїв із стравами. Так, до легких холодних закусок (сирів, салатів, риби, бутербродів тощо) подають, як правило, міцні напої або аперитиви, такі як вермут, херес, мадера. Це не лише збуджує апетит, але й сприяє кращому травленню, запобігає сп'янінню. Отож, якщо ви влаштовуєте великий прийом, не завадить за півгодини до обіду запропонувати гостям аперитив.

Вина типу хереса і мадери рекомендують до м'ясних страв чи курячого бульйону. До риби і білого м'яса краще підійдуть білі і рожеві сухі вина, охолоджені до 10-12°С. Червоні сухі (температура 16-20°С) добре поєднується з жирними стравами з баранини, свинини, а також з дичиною, пловом, салом, ковбасами.

Напівсухі і напівсолодкі столові вина подають до овочевих страв і зелені: відвареної цвітної капусти, квасолі, спаржі, фаршированих овочів та грибів.

Десертні вина, коньяк і шампанське підходять до кондитерських виробів, фруктів, кави, морозива.

Шляхетного вино облагороджує, нікчемного - принижує!

Біблійна мудрість

Ігристі вина добре поєднуються з будь-якою стравою, крім риби і гострих закусок.

Брют і сухе шампанське подають на початку обіду, а солодке чи напівсолодке - в кінці.

Червоні ігристі вина чудові до м'ясних страв, ігристі мускатні - на десерт. Причому, усі ігристі вина слід подавати добре охолодженими (до 6-8°С).

Міцні вина, коньяки вживають із шоколадом, горіхами, фруктами. Їх також додають до крюшонів, коктейлів та інших напоїв.

Слід пам'ятати, що неправильним підбором напоїв можна зіпсувати смак вина і не отримати задоволення від смачно приготованої їжі. Скажімо, неприпустимо подавати лікерні або, тим більше, мускатні вина до солоної риби чи ковбаси, а ігристі - до гострих закусок. Пора року теж має значення. Погодьтеся, що влітку приємніше вживати легкі білі чи рожеві вина, сухі, напівсухі, а також брют або сухе шампанське. Взимку краще підійдуть червоні сухі і міцні вина, солодке ігристе, а також коньяк, мадера, херес тощо. До речі, склад мінеральних речовин у вині також відіграє чималу роль. Наприклад, спеціалісти Інкерманського заводу марочних вин вважають, що в Європі популярні білі сухі вина ще й тому, що там не їдять... українського борщу. Виявляється, що набір мінеральних речовин у цій суто нашій страві майже такий, як і в гарному сухому вині. Отож, якщо дружина у відрядженні чи на відпочинку і вам набридли бутерброди, випийте келих вина - вам покращає!

Коли ж йдеться про домашній бар, не можна забувати про лікувальне значення вина. Адже, як стверджують філософи: *"Все є ліки, і все є отрута, важлива лише міра."*

У домі доречно також мати горілку для виготовлення настоянок, червоне сухе вино для грогу, а також відомий "Кагор". З останнього готують ліки від простуди, вживають під час депресій та занепаді сил.

Отже, успіхів Вам у виготовлені домашнього бару та наповнені його потрібними напоями.

З журналу "Виноград. Вино"

Домашній бар із прилавком... Це просто!

Продовження. Початок у N 5'2002

7. Фільонки приклеюють до рами, добре їх затиснувши.

8. Нижню частину бару міцно приклеюють до корпусу. Припасовують також цоколь, виготовлений із дощок і закріплений дюбелями.

9. Верхню частину бару виготовляють із склеєних дощок. Її закріплюють дюбелями і клеєм.

10. Фронтальну плиту також "садять" на клей. Її можна додатково пригвинтити шурупами.

11. У правому куті бару встановлюють дошки, закріплені дюбелями і клеєм. Вони утворюють прилавок. Дюбелі розміщують на відстані 20 см один від одного.

12. Така пилка найкраще підходить для вирізання консолів. Їх закріплюють шарнірно до нижньої частини бару.

13. Виступи шарнірів, якими закріплюють двоє дверей, мають бути завширшки 20 мм.

14. Бічні і задні частини ящика закріплюють клеєм, а передню частину – дюбелями.

15. І насамкінець заробляють щілини бару, шліфують і фарбують його лаком.

Переклад з німецької **Власа П.П.**

Вітальня

Як правило вітальня, - це серцевина будинку, де його мешканці проводять велику частину часу, тому в ній переважає активний початок ян. Вітальня не тільки служить місцем збору для членів родини (щоб подивитися телевізор чи просто відпочити разом), але також є центром спілкування, особливо коли в гості приходять друзі і знайомі.

Вітальня повинна бути затишною і привітною, теплою і добре освітленою, але не занадто яскравою і шумною.

Подивіться, як рухаються потоки енергії у вашій вітальні. Чи є альkови і глухі куточки, де може застоюватися негативна енергія? Енергетизуйте атмосферу кристалами, повісьте дзеркало на виступаючу стіну, щоб створити відчуття глибини, розганяйте негативну енергію за допомогою рослин і настінних світильників.

Якщо стеля нерівна чи має поперечні балки, циркуляція енергії в кімнаті порушується. Повісьте на стельовій балці бамбукові флейти, перев'язані червоною стрічечкою, розсіюйте негативну енергію дзвіночками чи рухливими об'єктами.

Як уже згадувалося, рівновага інь/ян у вітальні звичайно зрушена на користь ян, оскільки це місце спілкування й активної діяльності. Але коли ви користуєтеся вітальнею для відпочинку, стежте за тим, щоб вплив ян не був занадто сильним. Сполучення енергійних форм і плавних ліній, а також нейтральних і насичених відтінків допомагає домогтися бажаного результату.

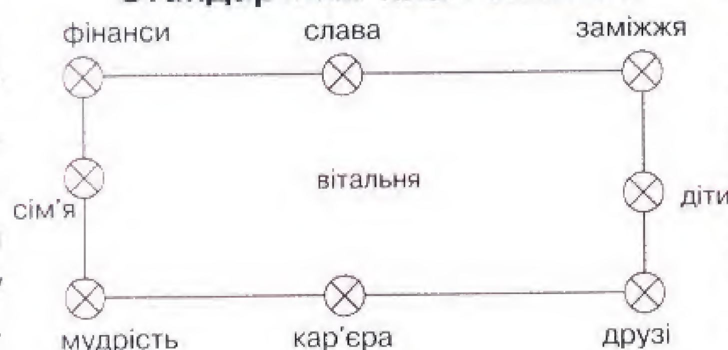
Намагайтеся впускати у вітальню якнайбільше природного світла; освітлення в цілому повинно бути досить яскравим, але не різким. Використання перемикачів із плавним регулюванням потужності для люстр і настільних ламп дозволить вам корегувати силу світла в залежності від ваших занять.

Загальні положення

При накладенні діаграми ба-гуа на план вітальні, конфігурація звичайно буває цілком ясною завдяки прямокутній формі кімнати. Це означає, що всі аспекти знаходяться в гармонічній рівновазі, що порушується лише в тому випадку, якщо кімната має виступи й альkови.

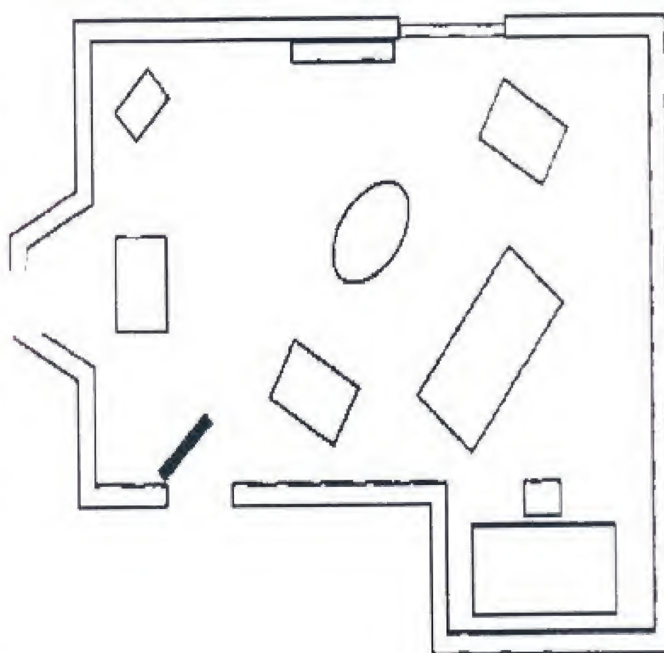
Одним зі способів застосування мистецтва фен-шуй у домашньому інтер'єрі є розміщення меблів. Існує ряд принципів, яким ви можете слідувати при меблюванні вітальної кімнати. "Центр притягання" створюється навколо однієї з восьми сторін ба-гуа, переважно "родина", "взаємини", "помічники" чи "багатство".

Стандартний план вітальні

Наприклад, добре установити телевізор у куті, що символізує багатство, і розставити інші меблі так, як показано на малюнку.

Варіант меблювання вітальні

У таких випадках завжди рекомендується встановлювати сидіння для "почесного гостя" чи глави родини обличчям до дверей, хоча і не напроти них. Останнє має важливе значення: у противному випадку створюється атмосфера конфронтації. Будь-хто, хто входить у кімнату, зіштовхується з вами чи з вашим гостем віч-на-віч, що приводить до змушеної послідовності реакцій і рухів. Зверніть увагу на те, що розташування меблів, показане на малюнку, добре сполучається з восьмикутником ба-гуа і створює враження природності.

Місце "почесного гостя" вважається кращим у кімнаті і часто знаходиться поруч з каміном, якщо він є, а також вигідно розташоване відносно телевізора. Звідти може відкриватися гарний вид з вікна, але тільки під кутом, інакше виникає відчуття уразливості.

Одна з загальних передумов, яку люди приймають без будь-яких пояснень, полягає в тому, що крісла і дивани розставляють спиною до стін, а не до стільців чи вікон. Положення біля стіни чи поруч з нею дає відчуття спокою і захисту. Зрозуміло, буває неможливо розставити всі сидіння спиною до стіни. Там, де стілець стоїть біля вікна, положення може виправити рослина на підвіконні чи низька етажерка.

Крім того, існує ряд можливих варіантів розміщень стільців, диванів і крісел по відношенню одне до одного. Якщо один стілець розташований напроти іншого, навіть над низьким столом, це створює ситуацію, що добре підходить для відвертої розмови, але не занадто зручну для мовчазних чи малознайомих людей. Немає нічого гірше, ніж сидіти напроти балакучої людини, коли ви не відчуваєте бажання розмовляти чи не хочете відповідати в такій же манері. Стільці, розташовані під кутом один до одного, створюють більш комфортну обстановку, і люди можуть вступати в розмову, коли вони самі того побажають. Диван і крісло можна розташувати так, як показано на малюнку – два крісла ставлять обличчям одне до одного, але під кутом до дивану. Така конфігурація дає можливість звертатися до одного чи відразу до всіх присутніх у кімнаті.

Якщо у вітальні є альkови, наприклад, по обидві сторони від каміна, - у кутах можна поставити декоративні рослини, що поліпшу-

ють циркуляцію енергії ци. На стінні світильники теж корисні, особливо в сполученні з картинами чи фотографіями на стіні.

Важливо стежити за тим, щоб вітальня не захаращувалася занадто великою кількістю меблів, рослин, прикрас і так далі; рух ци повинен бути вільним, інакше створюється відчуття млявості і зневіри.

Центральну зону по можливості варто тримати вільною від меблів. Якщо там стоїть низький стіл, поставте на нього вазу з квітами, переважно жовтого кольору (Земля), у знак благополуччя і процвітання родини.

Остерігайтеся "таємних стрілок", створюваних відкритими книжковими шафами, етажерками й іншими кутастими меблями. Користуйтеся книжковими шафами з дверцятими, що закриваються, чи маскуйте особливо небезпечні кути кучерявими рослинами і драпіруванням.

Про камін у вітальні

У багатьох будинках з центральним опаленням немає каміна. Якщо ви живете в такому будинку, то можете пропустити цей розділ. Якщо ж у вас є камін у вітальні, варто пам'ятати кілька простих правил:

! *не ставте крісла і дивани обличчям до каміна в безпосередній близькості від нього, тому що це порушить рух ци назовні й усередину кімнати. Ставте стільці, крісла і дивани по діагоналі чи під прямим кутом до каміна.*

! *коли камін не використовується, стежте за тим, щоб у ньому не було вугілля і попелу, а ґрати були чистими.*

! *встановіть рослини в горщиках по обидві сторони від каміна (можна і на коминкову полицю) у проміжках між розпалюваннями. Це стимулює рух ци в каміні навіть тоді, коли їм не користуються.*

Електричне устаткування

Телевізори і музичні центри стимулюють якості ян того місця, де вони знаходяться. Розміщайте їх з урахуванням напрямку для правильної активації енергії. Якщо, наприклад, вони знаходяться на південно-сході, то сприяють багатству і процвітанню, на південно-заході вони допомагають підтримувати гарні взаємини, на півдні виражають ваше прагнення до активного громадського життя і визнання за межами родини. Якщо ви не хочете підкреслювати якийсь конкретний аспект, то північний чи північно-західний напрямок буде найбільш нейтральним для електричних приладів.

Властивості елементів

Чи враховуєте ви властивості і кольори п'яти елементів в обстановці вітальні? Так, дерев'яні предмети стимулюють ріст і розвиток на південно-сході, а символи Води дають їм підтримку. З іншого боку, надлишок червоного кольору на заході чи північно-заході створює небажану напругу і послаблює чоловічу половину родини.

Варто уникати занадто виражених акцентів на якостях одного елемента. Якщо весь північний сектор кімнати пофарбований у сині і чорні тони, з великим акваріумом у куті, то ви скоріше потрапите у глибини підводного царства, чим безтурботно подорожуватимете по життю. Краще поставте акваріум на південно-сході, де елемент Води буде стимулювати ваше матеріальне благополуччя. Східний сектор кімнати добре підходить для рослин, які прикрасять інтер'єр вітальні і асоціюватимуться з п'ятьма елементами.

Стимуляція окремих ділянок

Вітальня - гарне місце для стимуляції окремих аспектів вашого життя. Допустимо, ви хочете поліпшити своє положення в суспільстві-тоді можна енергезувати південний сектор за допомогою кристалів, світильників чи символічних предметів. Користуйтеся свічками не тільки для прикраси - вони прекрасно підходять для того, щоб підвищити енергію кімнати.

Якщо у вас є плани, які ви сподіваєтеся успішно здійснити, стимулюйте східний сектор кімнати. Коли вішаєте картини, орнаменти чи прикраси, думайте про ті образи, що вони створюють. Уникайте образів, що будять почуття самотності і занедбаності, у південно-західному секторі; замість цього виберіть парні предмети чи радісні сцени. Красиві гірські чи водні ландшафти добре розмістити на північній стороні кімнати.

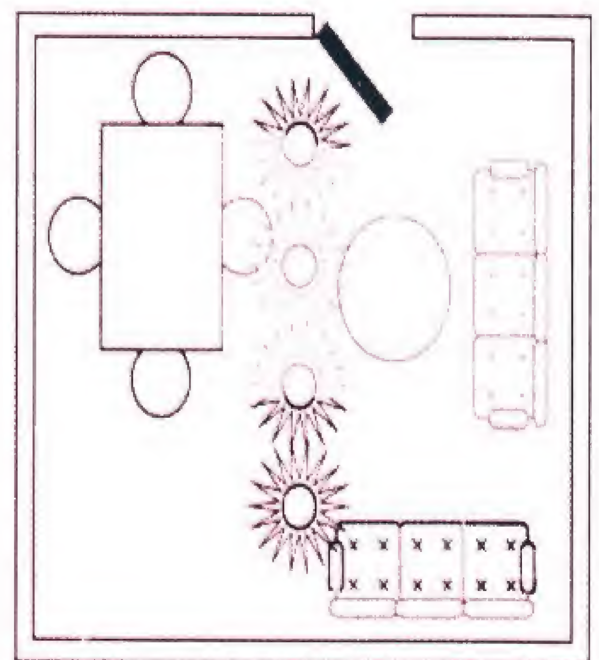
Ваза з квітами помітно поліпшує якість ци у вітальні, але квіти завжди повинні бути свіжими, а воду потрібно регулярно міняти. Зверніть увагу на своє положення в суспільстві, поставивши квіти на півдні (переважно червоні і жовтогарячі відтінки), або зробіть акцент на творчості і підтримці дітей у родині, поставивши білі квіти на заході.

Вітальня як їдальня

Якщо у вашому будинку є велика кімната, що поєднує функції вітальні і їдальні, постарайтеся вжити заходів, щоб розділити ці дві функції. Інакше жодна з них не буде завершеною, і ви втратите певні якості ци. Користуйтесь перегородками, розсувними екранами чи ставте меблі так, щоб розділити ці дві зони, а потім підходьте до них окремо, як до вітальні і їдальні.

Можна скористатися крапковими джерелами світла, щоб візуально розділити ділянки, призначені для їжі і відпочинку.

Оскільки обідній стіл є центральним місцем їдальні, він не може розділяти велику кімнату. Це порушить рівновагу в обох жилих зонах і заважатиме використовувати їх за призначенням.

Урзікова О.В.

Компактні і раціональні меблі

Корпус повністю із сосни

Чи дам собі раду зробити такі меблі?.. Кожен, хто вражений простотою наших меблів, ставить собі таке питання. Проаналізуйте конструкційну схему і Ви знайдете відповідь – це зовсім не складно. Рисунок виразно свідчить про те, що конструкція цих меблів дійсно проста – дерев'яні рейки і клей роблять стійкими навіть добре обтяжені полиці. Всі інші деталі скріплюємо просто за допомогою клею і цвяхів.

Рисунок пояснює як просто сконструйовані ці меблі. Матеріал – сосна, дошки дерев'яні. Тільки шухляди зроблені зі склейок.

Меблі, що створюють затишок

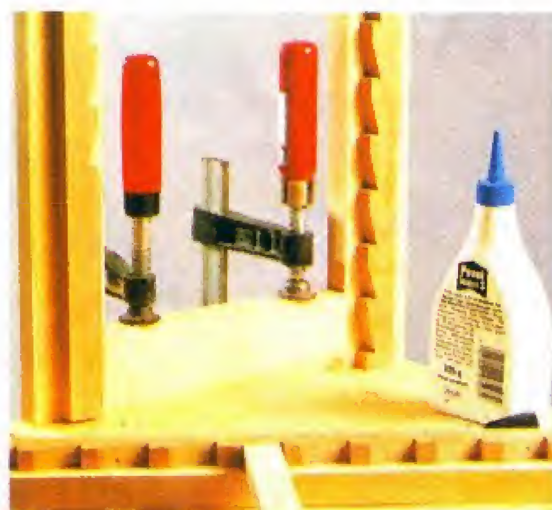
Таку практичну шафу для різноманітного посуду виготовляють із дерев'яних рейок і фільонок. Ширина шліців має становити третину ширини рейок, тобто приблизно 7 мм. Як фільонка може служити соснова фанера товщиною 4 мм і скло товщиною 3 мм (на дверях). З'єднання шурупами не повинні бути видимими. Якщо такі з'єднання видно, краще їх склеювати.

Для виготовлення задньої стінки у рейках роблять відповідні пази.

Нижню частину шафи з'єднують шурупами. Єдиний шуруп, що може бути видимий, знаходиться на передній опорі. Тут краще використати клей і додатково штифт з потайною головкою.

Площа бічних рам велика і їх достатньо склеїти.

Кришку кріплять зверху шурупами. Задню стінку приклеюють з боків і знизу.

Переклад з німецької **Власа П.П.**

Що треба знати про мед

В першому кубку кудрявеньке вино,
В другому кубку хмельненьке пиво,
А в третім кубку солоденький медок,
Солоденький медок, добрий вечорок!
Щедрівка

Правильно вибрати мед - означає забезпечити себе незамінними природними ліками, компонентом для приготування домашніх косметичних засобів або просто корисними ласощами.

Довіряй, але перевіряй

❀ Якщо мед, який ви покуштували має гарний смак, це ще не означає, що пропонується справді якісний продукт. Перш за все треба звернути увагу на атестат із лабораторії, де чітко вказане діастазне число, яке визначає кількість активних ферментів, що знаходяться у бджолиному нектарі.

❀ Мед із діастазним числом менше 17 - низької якості і не має корисних властивостей. Купувати слід мед, який має діастазне число від 28. Найкращий мед має оцінку 50, але купити його можна тільки на заповідних пасіках, на базарі він зустрічається вкрай рідко.

❀ Янтарну прозорість мед зберігає недовго, зацукровується уже через пару місяців, але це не означає, що він низької якості. Просто перевірити його якість у домашніх умовах стає значно складніше. Тому купувати цей смачний і дуже корисний продукт треба літом або на початку осені.

Щоб не попастись на приманку

☛ Опустіть у посуду з медом ложку. Справжній мед на неї накручується, а розбавлений обтікає.

☛ Часто у мед підмішують крохмаль або борошно - завдяки цьому він стає густішим і приваблює необізнаних покупців. Вирушаючи на базар за медом, візьміть із собою пляшечку йоду. Капніть трохи йоду на мед - підроблений стане синього кольору.

☛ Для визначення якості меду знадобиться й оцет. Треба розчинити трохи меду у воді і капнути у цей розчин концентровану оцтову есенцію. Підробка зрадницьки шипітиме.

☛ Білуватий наліт на поверхні меду є свідоцтвом того, що горе-хазяї годують бджіл цукровим сиропом. Корисних для організму людини речовин у такому продукті не більше, ніж у патоці.

Зберігайте правильно

✓ Для того щоб ласувати солоденьким медком аж до весни, його треба правильно зберігати. Пам'ятайте - мед не любить тепла. При температурі вище +15 градусів він утрачає свої корисні властивості. Холодильник теж не найкраще місце для зберігання, оскільки там підвищена вологість, протипоказана для меду.

✓ Не ставте мед на сонці: протягом 48 годин він утратить багато ферментів та протимікробні властивості.

✓ Зберігайте мед у ємності з темного скла там, де прохолодно, сухо, темно і нічим не пахне.

Старовина - це модно

Зараз у моду входять старовинні речі. Покопирсайтесь у бабусиній скрині, в коморі, знайдіть старі кошики, шкатулки, коробочки, абажури. Звичайно, над усім цим добром треба буде попрацювати, почистити, помити. А потім докладіть до кожної речі свій хист, свою фантазію. Щось полакуйте, щось пофарбуйте, старі абажури розпишіть новими яскравими фарбами. І всю цю красу розмістіть у своїй робочій кімнаті чи спальні.

Не забудьте, що із старовини повертається до нас і ліжко. Це вже не просто вкрита якимось покривалом банальна тахта. Це залізне ліжко із такими ж залізними стояками по кутах, перекладинами, а на них радимо вам повісити з якоїсь напівпрозорої світлої тканини такі ж штори, що висять на ваших вікнах. Можете бути певні, що на цьому незвичайному ліжку з металевим каркасом модного чорного кольору, під білим балдахіном вам буде спатись солодко і снитимуться чудові кольорові сни.

Отож, не полінуйтесь, змініть інтер'єр вашого дому і житиметься вам в ньому краще та затишніше.

Зонування - сучасне рішення Вашого інтер'єру

До речі, інтер'єр дому можна змінити і іншим шляхом. Спробуйте все перепланувати так, щоб кожному мешканцю дісталася своя зона, свій куточок затишку і тепла. Не забувайте, що розділення великих помешкань на зони - невід'ємна ри-

са сучасного дизайну. Мобільність простору, його економічність, можливість співіснування різних стилів в одній кімнаті - ось ті плюси, які дає нам розподіл помешкання на зони.

Найпростіший спосіб - розділ простору з допомогою дерев'яних або пластикових стелажів. Висота їх може бути від підлоги до стелі або лише у людський зріст. Все залежить від того, для чого ви споруджуєте свій стелаж- для книг, іграшок, квітів, чи він просто буде перегородкою у кімнаті.

Інший варіант - склоблоки. Зробіть різної конфігурації і різної висоти кілька дерев'яних рам. В них вставте скло. Можна звичайне, можна фігурне. Але звичайне доведеться потім розмалювати на ваш хист і на ваш смак. Дуже гарний вигляд мають квадратні скляні цеглинки, які пропускають світло, але не дозволяють роздивитися що за ними. Це прекрасний матеріал для умовної стіни між передпокоєм та кімнатою.

Цегляна кладка висотою від 50 до 100 сантиметрів, викладена упоперек великої кімнати може чудово відділяти зону приготування їжі від затишної їдальні з м'яким диваном і невеликим столиком.

Цікавий спосіб розподілу на зони - різний рівень підлоги. На просторі, піднятому над загальною підлогою на 15-20 сантиметрів, можна влаштувати куточок для відпочинку. Покладіть десь на підлозі дитячий килимок - і ви цим визначите дитині простір для ігор. Не будемо продовжувати, бо фантазій в цьому плані може бути дуже багато.

Чудодійні яблука

Прийшла осінь, а значить достигли яблука - справжня комірчина вітамінів та мікроелементів. Недарма давні греки вважали яблука еліксиром молодості, а наші предки говорили: *"Їж по яблуку кожного дня - і тобі не потрібен буде лікар"*. Дійсно, біологічно активні речовини, що знаходяться у цих плодах, можуть творити справжні дива.

Достатньо декілька днів посидіти на яблучній дієті - і ви відчуєте, як підтягнувся живіт, зникли жирові відкладення з талії та стегон, а на щоках

з'явився здоровий рум'янець. Проте слід знати, що хімічний склад яблук не є постійним. Він залежить від сорту, ступеня зрілості плодів, регіону, де вони виросли і т.д. А людина, як відомо, - частина природи і повинна жити у гармонії з нею. Найкраще для нашого організму те, що росте на землі, де ми живемо. Тому не слід заглядатися на яскраві, глянцеві імпортні плоди. Наші хоч і мають не такий гарний вигляд, та й черв'ячок їх часто не обминає, зате вони для нас корисніші.

Хімічний склад яблук визначає їх біологічний вплив на організм людини. Пектини, що знаходяться в яблуках, з'єднуються із "зайвим" холестерином (який, до речі, необхідний нашому організму, але у розумній кількості) і виводять його. Але яблучні пектини "вміють" не тільки це: вони зв'язують шкідливі для людини продукти обміну, що утворюються у процесі травлення, а також нейтралізують токсичні й отруйні речовини. Крім того, пектини відповідають за почуття насичення, яке з'являється при вживанні яблук. Тартронова кислота, що входить до складу яблук, гальмує синтез жирів у вуглеводи і є перепоною ожирінню. Позитивно впливають на організм і солі калію, які сприяють виведенню з організму надлишків рідини.

Поради від "Нашого дому":

– улаштуйте у вихідні дні собі яблучну дієту, і ви позбудетесь зайвих двох-трьох кілограмів;

– кожного ранку перед їжею випивайте склянку ледве теплої води з двома чайними ложками яблучного оцту і невеликою кількістю меду. Цей напій сприяє виведенню з організму шлаків, "розплавляє" жирові клітини, відновлює флору кишечнику, впливає на стан шкіри, покращує колір обличчя і дає заряд бадьорості на цілий день.

Чикільова О.І.

Наш ДІМ

№ 6, 2002

Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Засновник і видавець:
КП "Редакція журналу "Дім, сад, город"

Додаток до журналу **«Дім, сад, город»**

Головний редактор:
Влас Петро Павлович

Літературний редактор:
Кротенко Валентина Іванівна

Верстка, дизайн, макетування:
Дулицька Яна Юріївна

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку. Передплатний індекс **74453**, вартість передплати на 12 місяців у 2003 році – **14** грн.**16** коп. Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" **21871**.

Серія реєстрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 28 жовтня, 2002 р.
Тираж 12500 прим. Зам. 0130299.
Ціна договірна

Адреса редакції: 02094, Київ-94, пр. Гагаріна, 17а
Тел./факс: 477-73-01; 552-95-11; 552-94-60

Видруковано в Державному видавництві "Преса України", 03047, Київ-47, пр. Перемоги, 50

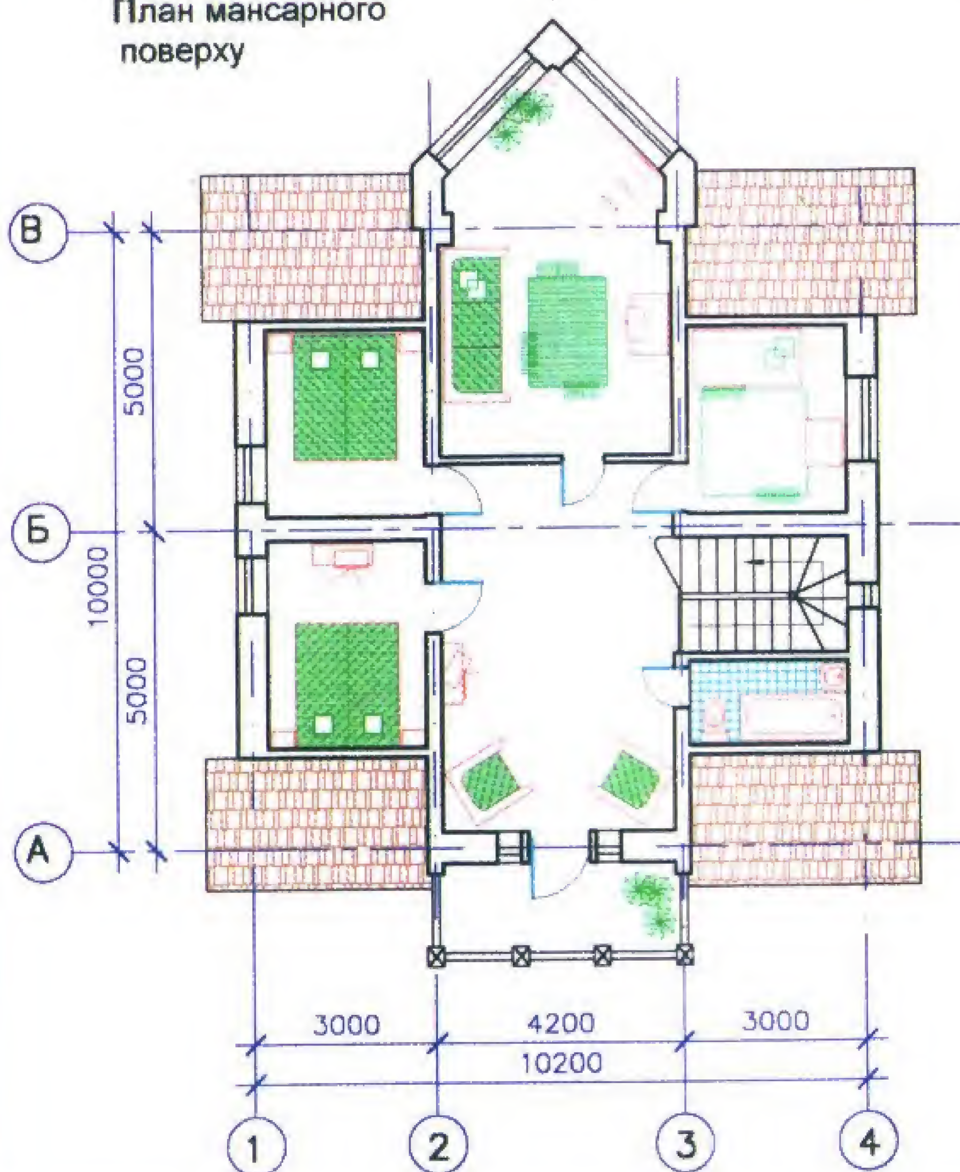

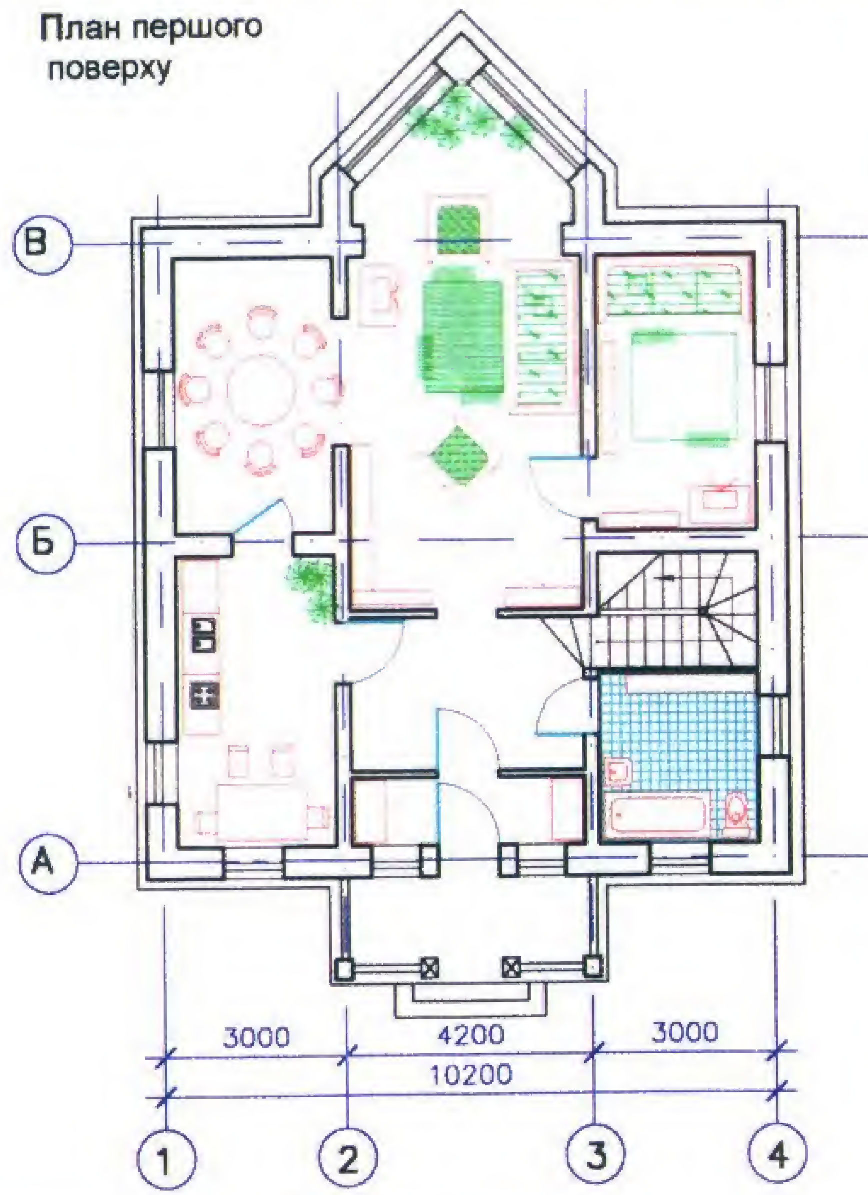
Будинок з елементами класичної архітектури

Архітектура класичного стилю приваблює не одне покоління архітекторів і замовників, але сучасність вимагає творчого підходу при використанні історичних стилів. Так архітектура запропонованого будинку має лише деякі елементи класичного стилю. Вони проявляються в строгій симетрії побудови фасадів, в спрощеному декорі у вигляді фронтонів при оздобленні віконних прорізів, використанні в композиції фасадів прямокутних і квадратних геометричних форм.

Будинок має сім житлових кімнат (вітальня, їдальня, кабінет, чотири спальні) і п'ять додаткових приміщень загального використання (кухня, холи і санвузли).

На першому поверсі з максимальною доцільністю розміщені кухня, вітальня, їдальня і кабінет. Загальна кімната розташована по осі симетрії головного фасаду і має трикутний, добре освітлений еркер. Зона їдальні пов'язана безпосередньо з кухнею, а кабінет має зв'язок з вітальнею. Кабінет може бути використаний і як гостьова.

Сходи поєднують перший поверх з другим, мансардним. Великий просторий хол верхнього поверху може бути використаний як додаткова загальна кімната, тим більше, саме сюди виходить камін і хол має вихід на балкон, що розташований над входом. Три спальні досить невеликих розмірів (по 9 кв. м), а четверта спальня має площу 20 кв. м завдяки еркеру, що повторює контури еркера першого поверху.

Площа приміщень:
1 поверх, м²: хол - 9; кухня - 11.8; їдальня - 11; вітальня - 30; кабінет - 11
2 поверх, м²: хол - 22; три малих спальні - 9; велика спальня - 20.
Загальна площа приміщень - 160 м²
Площа житлових приміщень - 100 м²
Площа балкону - 5 м²
Площа забудови - 106 м²

Кандидат архітектури **Зіміна С.Б.**

Індекс – 74 453 ... 21871